

ĐỨC CHÚA TRỜI BỊ HIỂU LẦM



Xin Chúa ban phước cho anh em. Xin cầu nguyện cho tôi, tối nay. Chúng ta vừa có một trận mưa rào, đủ để làm cho mát mẻ, mà chúng ta biết ơn vì điều đó; và tôi tin rằng chúng ta sẽ có một trong những trận mưa thuộc linh bên trong để hầu như giúp ích chúng ta một chút.

2 Tôi tin, Anh Neville, nếu chúng tôi giao điều đó cho anh. Thì thế nào? Tôi nói, tôi trở nên hơi...có được không khí đó trên tôi và rồi tôi...cái đầu hói này của tôi để cho điều đó đi xuống và chặn đứng cổ họng của tôi.

3 Vậy thì, tôi đã đưa ra một số...cho một số câu hỏi tối nay, và những câu trả lời chỉ hầu như...Lý do chúng tôi làm điều này là phần nào thấy được những gì trên tấm lòng của dân sự.

4 Tôi nghĩ rằng rất tốt cho một mục sư để—để đưa ra điều này, và rồi ông ấy tìm thấy hầu như về những gì dân sự đang suy nghĩ về nếu như họ sẽ viết ra những câu hỏi, họ có điều gì đó. Và tôi nghĩ mỗi người trong chúng ta có bốn phạm bộc lộ ra những suy nghĩ của chúng ta cho những mục sư của chúng ta và—và những nhà lãnh đạo thuộc linh của chúng ta, và vân vân, và bất kỳ điều gì chúng ta thấy, như thế để chúng ta có thể làm cho mọi thứ trở nên thông suốt và tốt đẹp, và vì cơ Vương quốc của Đức Chúa Trời.

5 Và rồi tôi...cho đến cách đây gần nửa giờ tôi chỉ có khoảng hai hoặc ba câu mà tôi có thể...Billy đã nhận được sau buổi nhóm sáng nay và cậu ấy đã đưa chúng cho tôi. Và rồi tôi đi vào và nghiên cứu về một lời Kinh Thánh, mặc dầu thế thì tôi có thể nói một chút tối nay, đã được tôi đề cập đến nó, và về việc được lên đây. Và rồi cậu ấy đã gọi cho tôi cách đây vài phút trước đây, nói, “Cứ giữ nó, con có một ít câu hỏi bây giờ.”

6 Vì vậy tôi sẽ cố gắng hiểu một cách đúng đắn về những câu này và trả lời chúng với tất cả sự hiểu biết của tôi. Và rồi nếu tôi kết thúc đúng giờ, tôi có một đề tài tôi muốn—muốn nói về

trong có lẽ chỉ hai mươi đến ba mươi phút, chỉ một phân đoạn ngắn thôi.

⁷ Và rồi, nên nhớ, nếu ý Chúa, sáng Chúa nhật đến tôi muốn cố gắng hết sức, bởi ơn Chúa, để giải thích *Bảy Mươi Tuần Lễ Của Đa-ni-ên*. Như tôi đã nói sáng nay, đó là lời Kinh Thánh tuyệt vời. Và điều đó thì không phải quá nhiều để nói về, nhưng đặt nó cho đúng chỗ của nó, làm cho nó phù hợp với phần còn lại của Kinh Thánh.

⁸ Và chúng ta đã bắt đầu từ Khải huyền 1, qua đến chương 6. Và, dĩ nhiên, bây giờ chúng ta đi vào bảy Ấn cuối cùng. Và những Ấn đó sẽ kéo dài từ chương 6, phần cuối của chương thứ 6, cho đến, bao gồm đến chương 19. Vì vậy nó sẽ mất một thời gian dài. Bây giờ, tôi có thể mất, nói, bảy đêm, và cho đến Bảy Ấn, mở chúng ra. Nhưng nếu anh em làm nó theo cách đó, thì nhiều người sẽ bỏ lỡ phần quan trọng phía sau *đây* mà làm cho đầy đủ vào *đây*. Và nếu chúng không thật sự được giảng dạy, điều đó có thể là không hiệu quả. Nhưng ba hoặc bốn cái đầu tiên trong chúng thì chỉ là những biến cố mà chúng ta có thể giữ ổn thỏa, chỉ xếp đúng trong một hàng; nhưng cái tiếp theo của nó, thì anh em phải xem lại Đa-ni-ên lần nữa, quay lại trong Sáng thế ký, đi trở lại qua trong Khải huyền, xem lại các sách Phúc âm, và chỉ kết lại nó trong đó, bởi vì nó là dấu vết của Y-sơ-ra-ên, Đức Chúa Trời đang giải quyết với dân Y-sơ-ra-ên. Vì khi Hội thánh đi lên, đó là điều cuối cùng của Hội thánh cho đến khi Nó đến với Chúa của Nó như là Nàng Dâu và Chàng Rể trong chương 19; trong suốt thời gian này thì đang giải quyết với dân Y-sơ-ra-ên. Và để hiểu được *Bảy Mươi Tuần Lễ Của Đa-ni-ên* bây giờ, nó phát họa nên bức tranh về sự đến đang mở ra này, Ấn thứ Nhất.

⁹ Rồi tôi nghĩ, ý Chúa, tôi...Chúa nhật tới tôi sẽ nói về điều đó. Nếu tôi không nói xong sáng Chúa nhật, thì tôi sẽ cố gắng làm nó vào tối Chúa nhật lần nữa. Và thế thì điều đó sẽ mở ra cách, nếu Chúa sẽ dẫn dắt chúng ta, chúng ta sẽ không phải dừng lại ở phần đó, chúng ta sẽ đi tiếp tục thẳng vào *Bảy Cái Ấn* và cứ tiếp tục như chúng ta đã thấy Chúa đang dẫn dắt.

¹⁰ Bây giờ, tối nay chúng ta đã có một vài câu hỏi, và tất cả chúng đều là những câu hỏi nhạy cảm, hợp lý. Có một câu ở đây

mà tôi muốn nói trước tiên, chỉ một lát thôi. Có ai đó đã hỏi...Nó không phải là một câu hỏi, chỉ là ai đó đã hỏi tôi.

Những chiếc chìa khóa của tôi ở đâu? Làm ơn nói cho tôi biết.

¹¹ Họ—họ đã đánh mất chúng chiều nay. Bây giờ, tôi sẽ nói với anh em, cách đây một vài tuần, khoảng một vài ngày trước tôi đã ở đây tại đền tạm...Tôi thường đi vào cầu nguyện và chờ đợi Chúa và tìm thấy nơi có những thứ đó dành cho dân sự. Tôi đã thấy những xe hơi của nhiều người. Chúa sẽ phán với tôi nơi mà người ta sẽ...

¹² Anh Welch Evans đến trên đây và đã mất chiếc xe hơi của anh ấy, ai đó đã lấy cắp nó ở Louisville. Anh ấy và Anh Fred Sothmann và vài người trong các anh em...Tôi nghĩ, hôm đó cũng có, Anh Tom Simpson. Hay là anh, Anh Tom? Và họ đi lên tới nhà, và ở đó Anh Evans không có xe hơi, không có quần áo, mọi thứ mà anh ta có đều ở trong chiếc xe đó. Và họ kéo vào ở nhà Miller và người nào đó đã lấy nó.

¹³ Ồ, chúng ta có một công việc làm ăn hay một mạng lưới thu gom ở Louisville, nơi mà họ kéo những chiếc xe này ra và họ sẽ chạy xuống Bowling Green hoặc một nơi nào giống như thế và sơn chúng lại. Và ở Kentucky anh em không cần phải có một giấy tờ sở hữu, cho chiếc xe của mình, dù thế nào đi nữa, và họ có thể thay đổi những xe hơi đó trong vài phút và bán chúng theo bất kỳ cách nào họ muốn bán.

¹⁴ Ồ, Anh Evans với chiếc xe nhỏ của mình và tất cả thứ anh có trong xe, và Chúa đã ban cho tôi câu trả lời về nó. Và thậm chí trước khi họ về đến nhà, chiếc xe đang đậu bên ngoài ở đây với xăng còn khoảng nửa bình, nơi mà Ngài khiến họ quay lại đi vòng trên đường đến Bowling Green, và mang chúng trở lại và đặt chiếc xe đúng y lại chỗ đó với mọi thứ trong nó, không thiếu thứ gì, chỉ có thiếu xăng họ đã sử dụng.

¹⁵ Nhiều lần dân chúng đã nói rằng những việc nào đó, và họ muốn hỏi, và tôi sẽ đi đến trước Chúa và chờ đợi những khái tượng đó, vậy thì, chờ cho đến khi chúng đến. Nhưng tôi nhận ra rằng điều đó đem đến một sự cản trở lớn trước dân sự. Thật ra,

dân chúng của nước Mỹ không sẵn sàng cho một chức vụ như vậy, các giáo hội. Đúng thế. Nó thì—nó thì vượt quá thời gian của họ. Hiểu không? Và nó gây ra mọi thứ, một số người gọi anh em là “ma quỷ,” một số người thì gọi anh em là “nhà duy linh,” một số thì gọi anh em là “con trai của Đức Chúa Trời,” một “thần,” và mọi thứ. Thấy không? Vì vậy tôi chỉ hứa với Chúa rằng tôi sẽ để mặc nó và chỉ chờ đợi và dùng chức vụ đó ở châu Phi hoặc vào những cuộc nói chuyện riêng khi tôi gặp họ ở đây.

¹⁶ Bây giờ, chúng ta ở đây vì những cuộc nói chuyện riêng, điều đó vẫn tiếp tục như vậy. Nhưng...Và cách để giành được họ là không đi đến nhà thờ, anh em đi đến gặp thư ký của chúng ta, con trai tôi, Billy Paul, và anh ấy sẽ đưa cho anh em một cái...một cái vé nói cho anh em biết phải là khi nào và vân vân. Và bất kỳ điều gì giống như thế, đó là những cuộc nói chuyện riêng, ở đây hoặc trên cánh đồng truyền giáo, chỉ có thể đến qua cách đó. Có một—một cái bảng của nó, hay một quyển sách, hoặc ghi chú được in trên bảng thông báo ở đó, về cách làm điều này. Nhưng chỉ đến đây tới bục giảng...

¹⁷ Bây giờ, chúng ta có những ân tứ trong hội thánh. Chúng ta có Anh Neville ở đây là người đã nhận một ân tứ nói tiên tri. Anh Higginbotham đang ngồi ở đây, người có sự ban cho nói tiếng lạ và thông giải tiếng lạ. Tôi muốn khuyên anh em...Tôi sẽ cầu nguyện để Chúa sẽ ban cho anh em những chiếc chìa khóa của mình, nhưng có lẽ tôi—tôi khuyên rằng nếu Đức Thánh Linh sẽ phán tối nay, có lẽ, qua Anh Neville hoặc Anh Higginbotham, hoặc một số trong những ân tứ này trong hội thánh, mà chúng ta thì đã có một vài câu hỏi trong vài phút, mà có lẽ họ có thể làm điều đó.

¹⁸ Nhưng, cho chính tôi, tôi đã hứa với Đức Chúa Trời, không còn ở nước Mỹ trong những buổi nhóm công khai nữa, đấy, bởi vì nó chỉ làm cho tôi rời khỏi cánh đồng truyền giáo. Và rồi một số người sẽ biến anh em thành một—một “con quỷ,” những người khác sẽ làm cho anh em thành một “thần.” Và vì vậy anh em thấy, và họ thật sự không sẵn sàng cho việc đó. Và vì vậy Đức Chúa Trời không thể làm việc đó, và tôi tin chắc người mà đã yêu cầu điều đó sẽ hiểu. Bây giờ, có lẽ cho đến tối nay Đức Thánh Linh...Anh

em cứ cầu nguyện. Tôi sẽ cầu nguyện để Đức Thánh Linh sẽ chỉ cho anh em đúng nơi gói hàng của anh em ở mà anh em đang chờ đợi. Tôi cầu nguyện để anh em sẽ tìm ra nó, và tôi tin rằng anh em sẽ tìm thấy nó. Hiểu không?

¹⁹ Và...nhưng bây giờ...Và rồi, bây giờ, Billy Paul, nếu một ai đó có một điều giống như thế, nếu họ sẽ gọi cho anh ấy, anh ấy thích họ đến nhà thờ hơn, tôi cố gắng đến với những trường hợp khẩn cấp khi tôi ở nhà.

²⁰ Bây giờ, chúng ta hãy, bây giờ trước khi chúng ta đến với những câu hỏi này...Trước hết, tôi muốn nói rằng bất kỳ câu trả lời nào không theo niềm tin của anh em hoặc không...ở trong Kinh Thánh, nó không phù hợp với Lời, thì anh em không phải chấp nhận nó. Và vì thế để tôi có thể chấm dứt và có lẽ cũng đến với đề tài bài giảng tối nay, tôi muốn tiếp tục và trả lời chúng và những điều mà tôi nghĩ rằng—rằng đã có lời Kinh Thánh để trả lời, ồ, tôi sẽ trả lời chúng, mọi điều mà tôi có thể. Nhưng tôi chỉ nhận được chúng vài phút trước đây, tất cả chỉ ba, và cũng ba trong những câu ấy không có câu nào...Chỉ những điều nho nhỏ về ai đó đã nằm mơ một giấc mơ hoặc điều gì đó, muốn biết họ nên kể về nó hay không, hoặc một điều gì khác giống như vậy, anh em thấy đấy.

Vì thế chúng ta hãy cúi đầu giờ này khi chúng ta đến gần sự thương xót của Ngài.

²¹ Chúa ôi, chúng con là dân sự Ngài mà được gọi bởi Danh Ngài. Và tối nay chúng con rất vui mừng biết rằng chúng con có một Cha ở Thiên đàng là đáng quan phòng chúng con và chăm sóc chúng con, và yêu chúng con như những người con yêu dấu của Chính Ngài. Và vì vậy con quá hạnh phúc, Chúa ôi, rằng con được kể vào trong số với những người này, là anh em của họ, và họ là anh chị em của con. Con vô cùng biết ơn.

²² Có một người, Chúa ôi, đã đánh mất vài chiếc chìa khóa. Ngài biết rõ chúng đang nằm ở đâu. Con cầu nguyện để Ngài sẽ bày tỏ nó và sẽ mang họ đến ngay với những chiếc chìa khóa kia. Nó là vật quý giá đối với họ, đối với chiếc xe của họ. Và con cầu xin, Cha ôi, để Cha sẽ nhậm lời cầu xin này cho những người kia.

23 Giờ này con cầu xin để Ngài sẽ ban phước cho mục sư của chúng con, Anh Neville yêu dấu của chúng con. Chúng con rất sung sướng thấy Ngài đang làm việc ở giữa chúng con trong những ân tứ thuộc linh lớn này trong hội thánh chúng con, một phần thân thể của Đấng Christ mà đang thờ phượng trên góc phố này của đường Eighth và Penn. Chúng con thật vui mừng vì được kể vào trong số nhóm người đó, và biết rằng Đức Chúa Trời bày tỏ những bí mật cho dân sự Ngài. Con cầu nguyện để Ngài sẽ ban phước cho Anh Neville, mục sư của chúng con, và Anh Higginbotham, Anh Funk, Anh Junior Jackson, và những chị em của chúng con, những người mà đang nói tiếng lạ và đưa ra những sự thông giải. Chúng con cầu xin, Cha ôi, để Cha sẽ tiếp tục bày tỏ chính Ngài qua những ân tứ tuyệt vời này, hầu cho hội thánh chúng con có thể được biết đến như là một hội thánh thuộc linh, nơi mà những người nào mệt mỏi có thể đến và ngồi trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời Toàn Năng và biết Ngài phán và bày tỏ những bí mật trong lòng.

24 Và, Cha ôi, con cầu xin Ngài sẽ ban phước cho chúng con tối nay trong việc trả lời những câu hỏi này. Một số trong chúng, Chúa ôi, thì nhẹ nhàng, và một số câu trong chúng thì lại mạnh mẽ. Đối với người mà hỏi câu đó, nó thật là một câu hỏi nặng nề. Nó là điều gì đó ở trong lòng họ, họ muốn nó được giải quyết. Và, Cha ôi, tất cả chúng con thiếu về những trách nhiệm này, nhưng chúng con biết rằng Ngài có nhiều hơn sự đầy đủ. Vì vậy chúng con cầu xin để Ngài sẽ giải thích những câu hỏi này cho chúng con, hầu cho chúng con có thể đưa ra cho dân sự câu trả lời đúng, để họ có thể được giúp đỡ và hội thánh được cả sáng, Danh Đức Chúa Trời được tôn cao.

25 Vậy thì, Cha ôi, nếu đó là ý Ngài, con cầu xin Ngài sẽ giải quyết cho chúng con tuần này và sẽ giúp đỡ con khi con đang nghiên cứu về *Bảy Mươi Tuần Lễ Của Đa-ni-ên*, để con có thể giảng vào sáng Chúa nhật đến, nếu đó là ý Ngài, xin mở Kinh Thánh với những người đó. Đức Chúa Trời ôi, xin nhậm lời, hầu cho linh hồn của họ có thể được tươi mới lại. Chúa ôi, xin dạy dỗ những ai, mà đang tìm kiếm những điều sâu nhiệm. Xin cứu những người

đã hư mất. Xin chữa lành những ai đang đau ốm. Tất cả chúng con đang chờ đợi Ngài, Cha ôi. Trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²⁶ Bây giờ, câu hỏi đầu tiên này không phải chính xác là một câu hỏi, nó chỉ là một điều nhỏ để...Nói, tôi cũng đứng gần với cái này quá không? Có bị che khuất không, phía sau đó ở phía sau? Nếu có, hãy đưa tay lên.

132. Anh Bill, vui lòng nói điều gì đó về cả trẻ em và người lớn quá ồn ào trong buổi sáng...đi lại trong suốt buổi hầu việc. Đèn tạm này cần một số bài học về sự tôn kính.

²⁷ A-men! Hỡi các con, các con không biết cách tự vâng lời trong nhà của Đức Chúa Trời sao? Các con không biết đây là nơi tôn nghiêm của Đức Chúa Trời sao? Đức Chúa Trời ở trong đền thờ thánh của Ngài, hãy để mọi người hãy giữ yên lặng. Nó là nơi của Đức Chúa Trời mà dân sự đang đến, suy gẫm, cố tìm thấy sự cứu rỗi cho linh hồn; cố gắng tìm thấy những nan đề của đời sống của dân sự, cố gắng giúp đỡ người nào đó. Ít nhất các con cũng phải cung kính, yên lặng. Hãy uống nước trước khi buổi lễ bắt đầu, tôi biết một số em nhỏ phải uống nước. Các bà mẹ có dẫn theo các con nhỏ đó, nếu các bà có thể ngồi gần đằng sau, giữ cho chúng thật yên lặng như có thể được. Và tuyệt đối không hề có một tiếng thì thầm, không hề một lời thì thầm nào cả. Tất cả chúng ta đều có tội. Nhưng khi Kinh Thánh đó được đọc và mục sư đó bước lên bục giảng, chúng ta nên yên lặng, chờ đợi Chúa. Vậy thì, xin cố gắng làm điều đó.

²⁸ Tôi biết, những cậu bé các bạn, các con phải đi lại một chút. Rằng, nếu các bạn như thế, hãy làm điều đó thật—thật tốt. Và, các bạn nhớ, mẹ không muốn các con làm điều đó, và bố cũng không muốn làm thế. Và vậy thì...

²⁹ Và tôi biết, tôi, cũng có những đứa con nhỏ, đi quanh quần, và Joseph. Và Meda nói, “Em không muốn đem đứa nào ra khỏi giờ thờ phượng, cố gắng giữ Joe yên lặng.”Ồ, cô ấy đang cố làm điều đó để người nào khác có thể hiểu được điều gì đó trong buổi nhóm. Hiểu không?

³⁰ Và chúng ta luôn muốn tôn trọng người khác, kính trọng nhau. Và, trên tất cả, tôn kính Đức Chúa Trời và tôn kính nhà Ngài.

Bây giờ, câu hỏi tiếp theo này là:

133. Hai đứa trẻ, từ sáu đến tám tuổi, đã ở đây tại bàn thờ sáng nay. Nên làm phép báp-têm ngay cho chúng như thế nào?

³¹ Thật sự ngay khi anh em có thể. “Ngay khi ăn năn và chịu phép báp-têm,” đó là, trong Danh Chúa Jê-sus Christ. Vậy thì, đó là câu hỏi số một. Tôi sẽ khuyên nên như thế. Nhưng chúng ta tìm thấy trong lời Kinh Thánh...

³² Anh em nói, “Đó là theo Kinh Thánh à?”

³³ Khi Phi-e-rơ giảng đạo vào Ngày lễ Ngũ Tuần, ba ngàn linh hồn đã được cứu và chịu phép báp-têm cùng một lúc. “Như bao nhiêu người đã tin Chúa thì bấy nhiêu người đã chịu phép báp-têm.” Vì vậy ngay khi anh em tin Chúa và tin nhận Ngài làm Cứu Chúa của mình, hãy đi thẳng đến hồ nước và xưng nhận tội mình bắt đầu ngay ở đó; trẻ hay già, không thành vấn đề.

³⁴ Anh em nói, “À, những đứa trẻ này có thể còn nhỏ quá.”

³⁵ Chúa Jê-sus phán, “Hãy để con trẻ đến cùng Ta, đừng ngăn cấm chúng nó, vì Nước Đức Chúa Trời thuộc về những kẻ giống như con trẻ vậy.” Tôi sẽ không dám đặt tay tôi trên một đứa trẻ mà muốn đến bàn thờ hoặc chịu phép báp-têm, ở bất kỳ lứa tuổi nào, tôi không quan tâm đến tuổi của chúng.

Bây giờ câu hỏi số hai.

134. Một người bạn mục sư của chúng ta làm phép báp-têm nhân danh của “Cha, và của Con, và của Đức Thánh Linh.” Chúng ta sẽ chịu trách nhiệm vì không nói với ông ấy về lỗi lầm của ông ấy không?

³⁶ Tôi tin rằng, như một Cơ-đốc nhân, như một nhiệm vụ, và nếu ông ấy là người bạn riêng của anh em...Không nên lấy sự tranh luận với ông ấy; nếu anh em làm điều đó, thế thì anh em không đúng, linh của—của anh em không đúng. Nhưng nếu anh em yêu thương người anh em đó, mà anh em phải yêu thương,

bởi vì anh em đã nói, “Một người bạn mục sư.” Thế thì...Không được ký tên với bất cứ ghi chú này, tôi không biết chúng đến từ ai, những câu hỏi này.

³⁷ Vậy thì, tôi muốn khuyên anh em, bất cứ là ai, nếu người bạn mục sư làm báp-têm giống như vậy, và anh em đến thăm nhà anh ấy và vân vân, tôi chỉ muốn—tôi chỉ muốn đề cập đến câu hỏi một lúc. Và điều đó có thể cho anh em...Chỉ nhận lấy điều đó, chỉ cứ nói loanh quanh về, loanh quanh về; và để cho Chúa mở nó ra, và rồi chính là Chúa nói cho anh em để làm điều đó. Hiểu chứ? Cứ đợi chờ cho đến khi Chúa mở ra câu hỏi. Rồi anh em nói với anh ấy, anh em nói, “Anh à, tôi chỉ muốn biết, trong Kinh Thánh Ma-thi-ơ 28:19 và Công vụ 2:38, và tiếp tục, có sự mâu thuẫn nào đó ở đó không? Anh có thể giải thích tại sao câu đó đã nói ở đây, ‘Cha, Con, và Đức Thánh Linh,’ và câu khác lại nói, ‘Danh Chúa Jêsus Christ?’”

³⁸ Vậy thì—vậy thì, đừng cố gắng...Nếu bạn thực sự không phải là một sinh viên, và bạn không biết những gì bạn đang nói về, tốt hơn hãy để mặc nó. Hiểu không? Bạn chỉ nói với anh ấy, nói, “À, tôi ao ước anh sẽ đến trên...” Nếu anh ấy dường như là chân thật, nói, “Không biết anh có thể gặp mục sư của chúng tôi hoặc ai đó và thảo luận điều đó không?”

³⁹ Tôi nói với anh em, nó là một điều sâu sắc. Hiểu không? Đừng tự hiểu nó, bởi vì anh em có thể tự quanh co. Và nếu anh em...Bây giờ, nếu anh em biết mình đang nói về điều gì, và chắc chắn hiểu và biết những lời Kinh Thánh, tốt lắm. Nhưng đừng xúc phạm anh ấy, vì bất cứ điều gì anh em làm, đừng làm anh ấy khó chịu. Hiểu không? Đừng xúc phạm, chỉ nói với anh ấy rằng...

⁴⁰ Và, dĩ nhiên, anh ấy sai. Điều đó là thật. Người này sai khi anh ta làm phép báp-têm như thế. Bất cứ người nào làm phép báp-têm trong danh của “Cha, Con, và Đức Thánh Linh” là sai với Kinh Thánh. Đúng thế.

Câu hỏi số ba.

135. Trong sự xác quyết niềm tin, họ nói, “Chúng tôi tin vào một Đức Chúa Trời, Đời đời, tồn tại trong ba ngôi: Cha, Con, và Thánh Linh. Ma-thi-ơ 28:19, 18 và 19; Nhất...Cô-

rinh-tô 13:14.” Đây sẽ không phải là ba chức vụ thay cho ba ngôi chứ?

⁴¹ Anh em đúng! Không có *ba* ngôi trong Thượng Đế. Và không thể là một cá nhân mà không có là một người, phải có một người mới làm nên một cá nhân. Không có ba Đức Chúa Trời. Chỉ có duy nhất một Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời đó là Jêsus Christ. Đức Chúa Trời là Thần Linh mà sống trong Đức Chúa Jêsus Christ, và đang sống trong Hội thánh của Ngài (anh chị em và tôi) ngày nay, đang tách rời chính Ngài với chúng ta trong hình thể của Đức Thánh Linh, mà là Đức Chúa Trời Toàn Năng, chính Ngài, đang sống trong anh chị em.

⁴² Vậy thì, anh em đúng, đó là “Cha, Con, và Thánh Linh,” là ba chức vụ của cùng một Đức Chúa Trời. Nhưng, không phải là ba Đức Chúa Trời, điều đó sai với Kinh Thánh.

136. Một Cơ-đốc nhân có thể lên Thiên đàng nếu anh ấy hay chị ấy không nộp phần mười không?

⁴³ Bây giờ, đó là một câu hỏi mà tôi không thể trả lời, theo Kinh Thánh.

⁴⁴ Bây giờ, “Cha, Con, và Thánh Linh” này, nếu mục sư là người chân thành, cứ để—để cho chúng ta biết, anh em thấy, chúng ta sẽ vui mừng...Anh Neville và chính tôi, hoặc Anh Beeler, hay Anh Collins, hoặc bất kỳ người nào trong những mục sư truyền đạo này ở đây mà được phong chức với chức vụ này, và vân vân, có thể—có thể làm vậy.

Bây giờ, nhưng bây giờ: Một Cơ-đốc nhân không được vào Thiên đàng bởi vì họ không nộp phần mười không?

⁴⁵ Tôi—tôi không thể nói “đúng” hoặc “không” với điều đó được. Nhưng tôi tin rằng mỗi một tín đồ Đấng Christ bắt buộc phải dâng phần mười bởi vì đó là một điều răn của Chúa. “Và phước cho là...là những người mà làm theo tất cả những điều răn của Ngài, hầu cho họ có thể có quyền bước vào Sự Sống, Cây Sự Sống.” Vậy thì, tôi tin rằng việc dâng phần mười là cần thiết đối với một Cơ-đốc nhân kinh nghiệm. Vì tôi sẽ sang một câu hỏi khác trong vài phút, tôi biết có một câu hỏi khác trong đây liên quan đến điều đó.

137. Anh Branham, tôi được cứu và đã chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jesus Christ, nhưng làm cách nào tôi tránh xa cái linh ngoan cố mà dường như tôi không thể thoát khỏi?

⁴⁶ Ô, anh hoặc chị Cơ-đốc nhân của tôi, có thể là bất kể ai, bây giờ, mọi lúc khi anh chị em thấy những người mà có những linh ngoan cố, nó thường là điều phức tạp gây ra điều này, họ cũng thừa hưởng nó từ mẹ, bố, bác, dì, hoặc bà nội, ông nội, người nào đó như thế. Và nếu anh em sẽ đi theo nó suốt cuộc đời, thì anh em sẽ tìm thấy...Bây giờ, tôi đã có điều này qua kinh nghiệm, dưới sự phân biệt, bởi vì tôi đã gặp những trường hợp đó trên bục giảng, hàng ngàn trường hợp của những người mà có linh đó. Và điều trước tiên anh em biết, tôi có thể đuổi linh đó đi ngay bởi sự phân biệt và nhận thấy rằng có một người ông, có một người bà, có một ai khác ở phía sau dưới đó, và anh em thừa hưởng điều đó bởi xác thịt.

⁴⁷ Ngoan cố, tính ngoan cố không phải thuộc về Đức Chúa Trời. Và bây giờ cách duy nhất để thoát khỏi điều đó là anh chị em phải có đức tin để vượt qua điều đó, rằng, anh chị em là một Cơ-đốc nhân. Anh chị em là con trai hay con gái của Chúa Trời, bất cứ cái gì mà anh chị em có thể là, và anh chị em sẽ không bao giờ có thể cứ chịu đựng và quở trách nó và quở trách nó và quở trách nó. Nó thật giống như như một con rắn chuông, nó đang nằm ở đó sẵn sàng để cắn anh chị em. Nếu anh chị em sẽ cứ lơ nó và tránh xa khỏi nó, thì nó không thể làm hại anh chị em được. Hiểu không?

⁴⁸ Vậy khi anh chị em cảm thấy rằng mình có một linh ngang bướng, hãy đặt điều đó lên bàn thờ, và tin Đức Chúa Trời rằng điều đó đã chết và anh chị em sẽ không bao giờ có nó nữa, và tiếp tục và thậm chí đừng chú ý đến nó nữa, và điều này sẽ rời bỏ anh em. *Hãy chống trả* ma quỷ và nó sẽ tránh xa anh em, đó là, “tránh xa một cách nhanh chóng.” Vậy đó là, sẽ là lời khuyên của tôi cách để vượt qua nó. Chúng ta đắc thắng ma quỷ bằng đức tin. Đó là những gì chúng ta đắc thắng tất cả kẻ ác, là bằng đức tin.

138. Tại sao anh làm báp-têm nhân Danh Chúa Jêsus Christ thay vì danh của “Cha, Con, và Thánh Linh”?

⁴⁹ Ồ, không có việc như là danh của “Cha, Con, và Thánh Linh.” Đó là lý do. Không một ai trong Kinh Thánh đã từng chịu báp-têm nhân Danh của “Cha, Con, và Thánh Linh.” Mọi người trong Kinh Thánh, hoặc ba trăm năm bên này Kinh Thánh, đã chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ. Không một sứ đồ nào, không một tín hữu Cơ-đốc nào, không một lần nào là “Cha, Con, và Đức Thánh Linh” từng được dùng cho việc làm phép báp-têm cho đến khi giáo hội Công giáo được tổ chức tại Hội đồng Nicene, ba trăm lẻ sáu năm sau cái chết của vị sứ đồ cuối cùng.

⁵⁰ Không có chuyện như danh của “Cha, Con, và Thánh Linh.” Cha không phải là một cái tên, Con không phải là một cái tên, Thánh Linh không phải là một cái tên. Đó là ba chức vị, ba chức vụ của cùng một Tên: Jêsus Christ. Vì vậy không có chuyện như danh của “Cha, Con, Thánh Linh.” Và nó không...Không có cái tên với nó, vì vậy tôi làm báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ mà là Tên của Cha, Con, và Thánh Linh. Rõ chứ?

139. Một số người nói rằng “Đấng Christ đã ở dưới Âm phủ trước sự sống lại.” Đây là...Kinh Thánh có nói điều này không?

⁵¹ Bây giờ, đây là một câu hỏi theo Kinh Thánh tôi muốn trả lời với anh em từ lời Kinh Thánh, bởi vì họ đã hỏi, “Nó có trong lời Kinh Thánh không?”

⁵² Tôi muốn rằng anh em sẽ cùng tôi lật ra Phi-e-rơ Nhất 3:18 đến 20, anh em muốn nghe Nó, đầu anh em có hỏi câu hỏi này hay không, để anh em sẽ không phải lấy lời của người khác. Anh em có thể đọc Nó và tìm ra đây là sự thật hay không. Chúng ta luôn muốn ở lại với Lễ thật, và nơi mà Kinh Thánh nói điều đó. Và người yêu quý này, bất kể là ai, đã hỏi nó như muốn biết để tham khảo từ Kinh Thánh xem điều này là vậy hay không.

⁵³ Vậy thì, chúng ta tìm thấy điều này trong...Nếu tôi có nó. Quyển Kinh Thánh cũ này gần bị rách, ở đây, mà tôi—tôi đã có nó trong nhiều năm rồi. Tôi có thể xem tôi có nó ở trong đây không, tôi nghĩ có lẽ...Chỉ một giây, thưa anh em, nếu tôi—tôi—

tôi tin chắc đó là...Chúng ta hãy xem, nó đến ngay sau Ti-mô-thê, Tít, và Hê-bơ-rơ. Đây rồi, vâng, tôi đã có nó. Cảm ơn anh em. Phi-e-rơ Nhất 3, chương thứ 3 của Phi-e-rơ Nhất. Chương thứ 3, và chúng ta hãy bắt đầu đọc với câu—với câu thứ 18.

Vì Đấng Christ cũng đã vì tội lỗi chịu chết một lần, là đấng công bình thay cho kẻ không công bình, để Ngài có thể dẫn chúng ta đến cùng Đức Chúa Trời, về phần xác thịt thì Ngài đã chịu chết, nhưng về phần Thánh Linh thì được sống: (được làm cho sống lại bởi Thánh Linh)

Bởi đồng một linh đó Ngài đã đi giảng cho các linh ở trong tù;

Tức là kẻ bội nghịch thuở trước, về thời kỳ Nô-ê khi Đức Chúa Trời nhین nhục chờ đợi, trong khi chiếc tàu đóng nên, trong đó có ít người, đó là, tám linh hồn đã được cứu bởi nước.

54 Bây giờ lật qua Công vụ 2, Công vụ 2, và chúng ta sẽ lấy câu—câu thứ 30, bắt đầu trong Công vụ 2, và đây là Sứ đồ Phi-e-rơ cũng đang nói. Công vụ, chương thứ 2, và câu—câu thứ 30 tôi đã viết xuống đây.

Ở đâu...Nhưng vì người là đấng tiên tri, và biết rằng Đức Chúa Trời đã thề với người một lời thề, rằng sẽ cho các hậu tự của người, theo xác thịt, Ngài sẽ khiến Đấng Christ sống lại ngồi trên ngai mình;

Người đã thấy điều này trước khi nói trước về sự sống lại của Đấng Christ, rằng linh hồn Ngài chẳng bị để nơi âm phủ, và xác thịt Ngài cũng đã chẳng thấy sự hư nát (thân thể của Christ).

55 Linh hồn Ngài đã xuống trong địa ngục và đã giảng đạo cho những linh, hay những linh hồn đã không ăn năn trong những ngày nhین nhục trong thời Nô-ê. Linh hồn Ngài đã đi vào địa ngục và Ngài giảng đạo cho những linh, và sống lại vào ngày thứ ba. Đó là theo lời Kinh Thánh, là Lẽ thật.

140. Bây giờ, năm trong những người nữ đồng trinh đã bị hư mất không?

⁵⁶ Tôi đoán rằng họ đang hỏi câu hỏi là, “năm người nữ đồng trinh,” năm người khôn và năm người dại. Bây giờ, nếu anh em đã xem với chúng tôi trong những lời dạy cuối cùng trong Khải huyền, anh em tìm thấy những người nữ đồng trinh đó, năm người—người nữ đồng trinh khờ dại đã không bị hư mất; nhưng họ không được phép dự Tiệc Cưới, nhưng họ đã chịu sự ngược đãi và bị tử vì đạo, và được sống lại vào ngày sống lại chung trong ngày cuối cùng. Những người đó là những người mà Ngài đã biệt riêng chiền ra khỏi dê, đây, họ đã đứng trước sự Phán xét.

⁵⁷ Anh em nói, “Ồ, Anh Branham, chúng ta, Hội thánh không đứng à?” Không, thưa quý vị! Chúng ta không đứng trước sự Phán xét.

⁵⁸ Chúng ta bây giờ đang đứng trước sự phán xét, Đức Chúa Trời đã đặt tội lỗi của chúng ta trên Đấng Christ, và chúng ta... “Ai nghe Lời Ta” Tin lành Giảng 5:24 “mà tin Đấng đã sai Ta thì được Sự sống Đời đời, và sẽ không đến sự Phán xét song vượt khỏi sự chết mà đến với Sự sống.” Không có sự phán xét nào cho Hội thánh. Nó đã được đem đi trong sự Cất lên, và trở lại để trải qua sự phán xét trên những người mà đã không nhận lãnh Đức Thánh Linh. Phao-lô không nói rằng ông dám thách thức bất kỳ ai trong chúng ta để đưa ra một—một vấn đề trước tòa án, với một quan tòa không công bằng, khi, “anh em há chẳng biết các Thánh đồ sẽ đoán xét thế gian sao?” Chúng ta sẽ ngồi với Đấng Christ và xét đoán các vua và các thầy tế lễ, và phán xét những người mà chúng ta đã giảng đạo cho và đã nói với họ về phép báp-têm của Đức Thánh Linh mà họ từ chối nhận lãnh Nó. Hãy suy nghĩ về điều đó!

⁵⁹ Không, họ không bị hư mất, nhưng họ sẽ không bao giờ ở trong Nàng Dâu được. Họ được sống lại lần thứ hai, nhưng không bao giờ là trong Nàng Dâu, và bị phán xét theo cách mà họ đã đối xử với Sự Sáng mà họ đã nhận. Bây giờ, phần đó sẽ tùy vào Đấng Christ. Dầu vậy, họ không bị hư mất.

141. Anh Branham, trong Cô-rinh-tô Nhất, Cô-rinh-tô, chương thứ 14, câu 34 và 35, nói rằng, “Hãy để những người nữ của anh em giữ im lặng trong các hội thánh vì họ không được phép nói.” Câu 35, “Vì đàn bà nói

lên trong hội thánh là thật hổ thẹn.” Vậy thì, nếu một người đàn bà tóc ngắn nói—nói tiếng lạ trong—trong các nhà thờ, trong hội thánh, thì đó là Thần của—của Đức Thánh Linh nói qua bà ta hoặc đó là thần giả?

⁶⁰ Bây giờ, anh em...Và đây là một câu hỏi thật khó, và tôi chỉ có thể trả lời theo cách tôi hiểu, đấy. Vậy thì, tôi không thể đoán xét, bởi vì tôi không được sai đến để đoán xét. Nhưng tôi nghĩ có rất nhiều lần...tôi đã gặp câu hỏi khác ở dưới đây nơi nào đó đi song song với điều đó. Nhưng nếu một người đang nói tiếng lạ, thì họ được xúc dầu của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Họ có thể không theo đúng trật tự, điều đó có thể là đúng, và họ có thể đang làm điều gì đó mà không đúng, nhưng tôi không muốn nói rằng đó không phải là Đức Thánh Linh, bởi vì tôi không biết. Hiểu không?

⁶¹ Và bây giờ có nhiều lần mà điều này...mà người ta xét sai người khác. Và điều đó thật tệ hại. Anh em nói, “Ồ, tóc cô ấy để tóc ngắn, cô ấy mặc áo đầm quá ngắn, đó—đó—đó không phải Đức Thánh Linh ở trên cô ấy.” Đừng làm thế! Đừng làm thế, điều đó không đúng. Anh em không biết những gì bên trong tấm lòng người nữ đó. Anh em không biết một chút nào về nó cả. Anh em biết rằng Đức Thánh Linh sẽ làm cho cô ấy cư xử tốt hơn một chút, vậy thì, điều đó có lẽ là đúng. Nhưng tôi sẽ nói với anh em, như anh em và tôi, hãy để Đức Chúa Trời phán xét về việc đó, và tôi cùng anh em hãy cầu nguyện cho người đó để Đức Chúa Trời sẽ chỉ cho họ thấy Sự Sáng.

⁶² Cách đây đã lâu ở đây một người đàn ông gặp tôi bên ngoài đây, một bên. Và tôi thấy một người chơi dương cầm ở đây mặc một cái váy nhỏ, ngắn, nhỏ, và không chính xác lắm, tôi đoán, thật đúng. Và cô này có mái tóc ngắn, và cô ta chỉ là con đở trong Đường lối này thôi, và cô đang chơi piano. Và một người đàn ông đã gặp tôi ngoài đó và cứ xỉa xói tôi, ông ấy nói, “Và ông là một thầy giảng ngũ tuần, mà để cho người đàn bà đó ngồi đấy! Người tóc ngắn đó!” Và cứ tiếp tục như mọi thứ.

⁶³ “Ồ,” tôi nói, “tôi nghĩ trong người nữ đó có một linh tốt trong cô ta. Tôi chắc là không đồng ý với điều đó, anh biết, cái váy chia ra ở đây, hai mảnh.”

64 Một thì ở dưới *đây* và một phần thì ở trên *đây*, nó là một chiếc áo sơ mi như họ mặc. Và vì vậy nó thật sự mỏng và cho thấy đồ lót mà họ mặc ở đó. Tôi không nghĩ rằng—rằng nên mặc thế. Tôi—tôi không thích điều đó, tôi thật sự không. Tôi—tôi không thể...Họ—họ có thể thật sự là được *đây* *dây* Thánh Linh như bất cứ ai khác, tôi không biết; Đức Chúa Trời biết điều đó. Nhưng tôi không lên án người nữ đó và nói rằng cô ấy sẽ đến địa ngục, bởi bề ngoài.

65 Cũng người này đã có trong nhà thờ của anh ấy một phụ nữ mà có mái tóc dài và mặc áo đầm dài, và có tính tình nóng giận đủ để chơi với lửa, và bà thật khó chịu hết sức. Vậy thì, tóc dài và áo dài không đưa bạn vào Thiên đàng. Không, thưa anh! Chính là Thánh Linh mà ở trong bạn mới đưa bạn tới Thiên đàng. Nhưng nếu bạn là một Cơ-đốc nhân...

66 Thế thì anh em nên nhớ rằng nhiều lần các mục sư không lưu tâm đến những điều đó và dân sự chỉ tự động làm theo đó, nghĩ rằng nó được thôi. Nhưng mục sư nên thực sự chú tâm đến điều đó. Và—và—và rồi các chị em trong hội thánh, những người chị mà đứng đắn, ăn mặc y phục gọn gàng, họ sẽ là những mẫu người về sự êm dịu, và—và giống như những người mẹ và người chị.

67 Và tôi nghĩ bất kỳ người nữ nào mà có đức tính của người mẹ và tin kính và như một người chị phải là một người như thế, và với sự êm dịu của Thánh Linh, chỉ ngồi xuống và nói chuyện với người phụ nữ đó. Và nếu cô ấy là thuộc về Đức Chúa Trời, thì Đức Thánh Linh sẽ hiểu những điều đó, và cô ấy sẽ tự chỉnh sửa mình. Nhưng khi anh em thật sự xét đoán tội vâng cô ấy và xua đuổi cô ấy, thì có thể anh em đã làm tổn thương một đứa con còn trẻ, sinh non. Hiểu không? Vì thế tôi—tôi sẽ không lên án người đó.

68 Bây giờ, người ấy đang nói tiếng lạ.

69 Bây giờ, tôi—tôi phải nói điều gì đó ở đây rằng có thể chỉ là sự lạ một chút, và nếu anh em không đồng ý với tôi, điều đó đúng thôi. Anh em thấy, chúng ta phán xét nhằm những điều này rất nhiều lần. Chúng ta hãy luôn cố gắng nghĩ điều tốt nhất về bất kỳ người nào mà đang cố gắng làm những gì đúng. Chúng

ta hãy biểu hiện cái tốt nhất của chính chúng ta với họ.Ồ, họ đang cố gắng. Chúng ta không biết tấm lòng họ, trừ khi anh em có sự phân biệt. Và nếu họ sai, thì nếu anh em có...Kinh Thánh nói, “Ví bằng có người nào tình cờ phạm lỗi gì, hãy để họ là kẻ có thánh linh đi đến với anh em đó lấy lòng mềm mại mà sửa họ lại, chính mình anh em lại phải giữ kéo e cũng bị đổ dành chẳng, và thấy nếu anh em không thể hòa giải người đó được, hãy trở lại với Đức Chúa Trời.” Đừng nói rằng họ không có linh ngay thật, bởi vì...

⁷⁰ Hãy lắng nghe, bây giờ tôi sẽ nói điều gì đó mà thực sự sẽ làm tổn thương anh em trong một phút, vậy cứ ngồi yên chỉ một lát. Đức Thánh Linh có thể nói thông qua một kẻ đạo đức giả. Chính xác! Tôi đã nhìn thấy điều đó thực hiện, và tôi có thể chứng minh với anh em bằng lời Kinh Thánh rằng điều đó là đúng. Tôi có thể chứng minh với anh em bằng những lời Kinh Thánh rằng quyền lực của ma quỷ lấy những linh đó và sử dụng họ, chắc chắn, họ nhận những ân tứ đó và sử dụng chúng. Tôi đã đứng ngay...và đã thấy ma quỷ nói tiếng lạ và thông giải nó. Và tôi đã nhìn thấy những kẻ đạo đức giả lấy Thánh Linh thật và nói với nó. Đó là lý do mà anh em không thể nói rằng nói tiếng lạ là chứng cứ duy nhất của Đức Thánh Linh.

⁷¹ Vậy thì, trước đây một thời gian khi đầu tiên tôi được mang vào Ngũ Tuần, tôi đã đi đến Mishawaka đến đền tạm của Anh Rowe. Ở đó họ đang có một hội đồng, đó là một dòng mang Danh Jêsus. Vậy thì, tôi không đồng ý với dòng mang Danh Jêsus này. Họ...không—không...Họ là anh em của tôi, nhưng lý do tôi sẽ...

⁷² Họ làm báp-têm vì sự tái sinh, trong Danh Jêsus Christ; tôi không tin điều đó. Tôi không tin rằng nước cứu anh em khỏi tội lỗi. Tôi tin chính là Huyết của Chúa Jêsus Christ là sự tái sinh. Nhưng những người theo đạo Một Ngôi làm báp-têm với sự tái sinh. Danh của Jêsus, chỉ “Làm báp-têm trong Danh Jêsus, và điều đó là họ được cứu, bởi vì người đã nói ‘Hãy ăn năn, và chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình.’”

⁷³ Nhưng cái gì đến trước tiên? Sự ăn năn, đau khổ một cách tin kính vì tội lỗi của anh em, rồi bỏ đi. Sau đó chịu phép báp-

têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, đúng vậy. Anh em đã làm tất cả điều này để được tha tội.

⁷⁴ Bây giờ, và trong đó, có nhiều ngàn người. Trong những ngày này họ có sự phân biệt giữa người ở miền Bắc ở đây, hoặc người ở miền Nam, và họ phải lên đây vì nhiều người anh em da màu đang đến với hội nghị này. Đó là P.A. của W. và P.A. của G...J.C. trước khi hợp nhất. Và họ đã ở Mishawaka, người da màu và da trắng, tất cả với nhau, họ không thể có hội nghị ở miền Nam vào lúc đó. Ồ, tôi đã thấy hai người da trắng ngồi trên chỗ ngồi. Tôi chưa bao giờ nghe bất cứ điều gì về những sứ điệp này trước đây trong đời tôi. Và ở đó những người kia đứng lên và một người nói tiếng lạ và người kia thông giải, và nói với mọi người ngay trong buổi nhóm những gì sai với họ, nói với dân sự những gì họ đã làm. Thế thì người này nói và người kia thông giải. Tôi nghĩ, “Chao ôi, mình đã rơi xuống đây giữa các thiên sứ.” Chưa bao giờ nghe thấy điều như vậy!

⁷⁵ Suốt cả đêm, trên cánh đồng ngô, tôi đã cầu nguyện. Vì từ khi còn bé, tôi đã tin những ân tứ và sự kêu gọi không hề có sự hối tiếc, tôi đã luôn có khả năng thấy những khái tượng. Và sáng hôm sau họ mời tôi nói, và tôi đã nói. Phía ngoài có nhiều người đã đến với tôi và mời tôi đến dự các buổi nhóm của họ, lúc đó tôi còn là một nhà Truyền giáo Báp-tít. Vì vậy tôi—tôi cứ tiến vào và để nó xảy ra như vậy. Một lát sau tôi thấy lo lắng vì đã tiến lên trước hai người-thiên sứ này. Tôi chưa bao giờ nghe bất kỳ...

⁷⁶ Họ trở nên trắng bệch quanh miệng, và đứng lên và nói tiếng lạ. Và người khác cũng đứng thẳng lên và nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, ‘Jones ở trên đây, anh ta đã làm điều nào đó, ngày hôm kia. Khi anh dạo quanh ngôi nhà anh đã nhặt được cuốn sổ nhỏ đó mà nó thuộc về người này, người này đã làm mất ở trên đây.’ CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, ‘Hãy trả nó lại!’”

⁷⁷ “Đức Chúa Trời ôi, xin thương xót con, nó đây này.”

⁷⁸ Đấy, sự thật, chỉ nói như vậy, hãy nói ra với dân sự ngay, tôi nghĩ, “Ồ, chao ôi, thật là tuyệt!” Vậy, rồi tôi nghĩ, “Đây là Đức Chúa Trời!”

79 Ô, rồi tôi đến với một trong số những người đó, và trong khi tôi còn đang nói chuyện với anh ta, tôi cầu nguyện, “Chúa ôi, hãy để cho con có điều đó, Nó là bất cứ gì.” Tôi không biết gọi Nó là gì, những sự hiện thấy, tôi không biết gọi Nó là gì. Và khi người đó đến trước tôi, và tôi bắt lấy sự chú ý của anh ấy, cứ tiếp tục nói với anh ấy cho đến khi tôi nắm được linh của anh ấy, thật giống như người đàn bà đã làm ở tại...Chúa Jêsus đã làm, với người đàn bà bên giếng. Cứ tiếp tục nói chuyện cho đến khi tôi đã nắm bắt linh của anh ấy. Và anh ấy là một Cơ-đốc nhân, một thánh đồ chân chính, thật của Đức Chúa Trời. Tôi nghĩ, “Đáng chúc tụng Danh Chúa!”

80 Tôi đã gặp—đã gặp người đàn ông kế tiếp đang đến gần góc phố, khoảng nửa giờ sau, và tôi đã trò chuyện với anh ta. Và nếu tôi từng nói chuyện với một kẻ đạo đức giả, thì anh ta là một trong những người đó. Vợ anh ta là người đầu đen, và anh ta sống với một người tóc vàng và có hai con với cô ấy; và tuy nhiên nói với cùng một Linh mà người đàn ông này đang nói, và đưa ra sự thông giải giống như vậy, thật hoàn toàn chính xác. Rồi tôi đã hiểu.

81 Trước khi tôi cải đạo, tôi đã có một kinh nghiệm với một lần đi vào lều phù thủy với những người thổ dân Anh-điêng. Họ là những người nhẩy múa ma quái. Lấy một con rắn và quấn nó quanh người họ, và nhẩy vũ điệu ngô, và nói tiếng lạ và thông giải nó, và nói chính xác sự thật những gì đang xảy ra giữa những người đó. Và đã nhìn thấy một phù thủy lấy một—một cây bút chì và đặt nó xuống, và thấy cây bút chì đó đưa lên và viết những tiếng lạ, và thông giải nó và nói với mọi người chính xác những gì đang diễn ra ở đó. Trong một cuộc họp của những người theo thuyết duy linh!

82 Vì thế tôi nói, anh em thấy, “Tôi đã ở giữa những con quỷ,” và tôi quên toàn bộ điều đó.

83 Vậy một ngày kia ở Green’s Mill, tôi đã đến đó cầu nguyện trong cái hang của tôi, không phải vì điều đó, và tôi đi ra và đặt quyển Kinh Thánh của tôi xuống. Tôi...Phía trong hang mốc meo và tôi cần một ít ánh sáng mặt trời, và đó là vào buổi chiều, rồi tôi đi ra ngoài và đặt quyển Kinh Thánh của tôi xuống. Tôi định

đọc một chút, bên ngoài trên một khúc cây nằm dưới đồi. Và tôi chỉ đặt quyển Kinh Thánh xuống, và tôi bắt đầu đọc. Và cơn gió thổi đến, và thổi Nó qua Hê-bơ-rơ chương thứ 6. Tôi nghĩ, “Có lẽ Chúa muốn mình đọc chương đó.” Tôi đã đọc nó.

⁸⁴ “Chúng ta là những kẻ đã được soi sáng một lần, đã dự phần về Đức Thánh Linh, chúng ta lại vấp ngã...không thể khiến chính mình lại ăn năn nữa. Mưa mang đến...và một đám đất nhờ mưa được ban đến để đơm nhuần nó mà sanh trái, và đất nào chỉ sanh ra những gai góc và tật lê thì hầu như bị bỏ, cuối cùng phải bị đốt.” Điều gì đó theo trật tự đó.

⁸⁵ Ô, tôi đã đọc đoạn đó và tôi nghĩ rằng, “Ồ, ngợi khen Chúa.” Lật sang chương khác, tôi nghĩ, “Ồ, mình sẽ chỉ đọc ở nơi nào đó ở đây chỗ nào khác.” Đặt nó xuống như thế, lau đôi mắt, gió lại thổi ngược trở lại sách Hê-bơ-rơ 6 lần nữa. Ô, điều đó xảy ra ba hoặc bốn lần, dầu sao đi nữa, cũng ba lần. Tôi nghĩ, “Mình không thấy điều gì sai với điều đó. Điều gì chứa đựng trong đó?”

⁸⁶ Hãy để tôi, anh em có thể...Anh em đã đọc nó nhiều lần, Hê-bơ-rơ 6, “Gai góc và chà chuôm. Một đám đất nhờ mưa tưới nó, đơm nhuần nó, đầy, mà sanh hoa trái. Nhưng đất nào chỉ sanh ra những gai góc và chà chuôm thì hầu như bị bỏ, cuối cùng phải bị đốt, bị gom lại và bị đốt.”

⁸⁷ Tôi không thể không nghĩ đến điều đó. Nghĩ rằng, “Ồ, gai góc và chà chuôm bị đốt, Đức Chúa Trời thấu lấy Lúa mì của Ngài vào kho, thế là được rồi. Vậy tôi không thấy gì về điều đó.”

⁸⁸ Tôi đang ngồi ở đó, tôi nhìn ra ngoài như thế, và một khả tượng chợt đến trước tôi. Và tôi nhìn thấy một thế giới thay đổi như thế này, và tất cả nó đầy đủ hết sẵn sàng để trồng trọt. Và một người mặc chiếc áo choàng trắng, đầu cúi xuống vào bao thức ăn cho gia súc, hay đúng hơn là, một bao hạt giống, người đó cứ tiếp. Và tôi không biết có ai trong anh em còn nhớ hệ thống phát thanh cũ không, làm thế nào anh em...Tôi đã thấy bố tôi làm điều đó. Dùng tay ném nó như thế, và chúng cứ rơi xuống đất, những hạt giống như thế. Ô, người này đang gieo giống như thế. Và ngay khi người đó đi tiếp, đằng sau người lúa mì lớn lên.

89 Ò, ngay khi người đó đi khuất vòng quanh trái đất, tôi thấy cái gì đó màu đen đến gần, giống như mặt trăng màu đen. Và tôi nhìn, và nó càng gần hơn, đó là một—một người, đen sạm, mặc đồ đen. Hắn đi dọc theo, trông như thế này. Và hắn có một bao hạt giống, duy nhất, ở trong đó, hắn ta có cỏ dại. Và hắn gieo chúng xuống giữa những hạt lúa mì này như thế, ném nó xuống hàng thứ nhất và hàng khác. Và đằng sau hắn mọc lên những cỏ dại, chà chuôm, gai gốc, tật lê, và mọi thứ.

90 Ò, tôi nghĩ, “Thật xấu hổ cho một người làm điều như thế.” Trong khái tượng, tôi không nghĩ về nó là đúng theo Kinh Thánh, đấy. Và tôi nói, “Người đó đã gieo cỏ dại vào cánh đồng lúa mì của người kia.”

91 Rồi trời trở nên thật nóng. Lúa mì nhỏ bé gục đầu xuống và kêu “hừ, hừ, hừ” như thế, chỉ còn thở hổn hển. Cỏ dại cũng gục đầu nó, “hừ, hừ, hừ,” nó cũng, thở hổn hển vì thiếu nước. Mọi người cầu mưa.

92 Sau một lúc trời trở nên...Một đám mây sấm lớn kéo đến và thật sự mưa đã đổ xuống, và khi đó, mưa trút xuống mặt đất. Và lúa mì nhỏ bé bắt đầu nhảy lên nhảy xuống, la lớn, “Halêlugia! Ngợi khen Chúa! Halêlugia! Ngợi khen Chúa!” Và những cỏ dại la lớn, “Ngợi khen Chúa,” đứng thẳng lên, sự sống lại đến với cỏ dại cũng như với lúa mì.

93 Và rồi lời Kinh Thánh nói, “Mưa xuống trên người công bình và kẻ gian ác.” Tôi nắm bắt được điều đó ở đây. Hiếu không?

94 Đây, nếu một người đang ngồi trong hội chúng, một linh có thể đến trên người đó, và tuy anh em biết rằng họ sai và họ không sống loại đời sống đúng đắn, hãy cẩn thận những gì anh em nói về linh đó, đó có thể là Thánh Linh. Đừng đoán xét thần—thần linh bởi con người. Con người có thể sai nhưng, này, Kinh Thánh há không nói, “Mưa xuống trên người công bình và kẻ gian ác”? Chúa Jêsus há không nói, khi những cánh đồng được trồng, “Hãy để tất cả chúng mọc lên cùng nhau, cỏ dại và lúa mì, với nhau. Các người đừng cố nhổ cỏ dại. Các người đừng cố đoán xét chúng, cứ để chúng lớn lên với nhau. Và vào ngày đó các thiên sứ sẽ được sai đến và sẽ thu gom hết cỏ dại và đốt chúng đi, và Lúa

mì sẽ được thâu vào kho”? Nhưng bởi trái của chúng mà chúng ta biết chúng. Anh em có thể biết trong lòng mình. Cứ cố gắng giải quyết với người đó.

⁹⁵ Đừng nói rằng người đàn bà này, nếu bà ấy ăn mặc vô đạo đức hoặc...Nó đã đọc thế nào? “Chúng ta hãy nói rằng Đức Thánh Linh sẽ thăm viếng...” Chúng ta hãy xem. Không, dù sao, tôi cũng có điều sai ở đây.Ồ, đây này, vâng.

Những người nữ nói tiếng lạ. Vậy thì, nếu một người nữ tóc ngắn nói tiếng lạ trong nhà thờ, đó là Linh (chúng ta hãy xem), đó có phải là Linh của Đức Thánh Linh nói qua cô ta hay đó là thần linh giả?

⁹⁶ Anh em thấy, tôi sẽ không nói điều gì cả. Và nếu anh em nghĩ người nữ này không hoàn toàn đúng vì để mái tóc ngắn...(Tôi tin đó là vấn đề) ...vâng, “tóc ngắn,” tại sao không, thưa anh em, nếu anh em là người đã cưới vợ và đây là người nữ đã cưới, tại sao—tại sao anh em không dẫn vợ mình hay khiến vợ mình đến nói chuyện một cách êm dịu với thiếu nữ này? Chúng ta hãy tin rằng cô ta đã có Đức Thánh Linh. Nếu cô ấy ở trong hội thánh này, tôi sẽ—tôi sẽ tin rằng cô ấy có. Và rồi, chỉ nói, có lẽ cô là một...

⁹⁷ Anh em có biết, đôi khi, chúng ta thẩm tra và nhận ra chúng ta có thể, cũng đã có điều nhỏ nhỏ gì đó sai trật. Anh em biết, rằng—rằng—rằng hầu như là đúng, anh em biết. Vì vậy vài người có thể phải nói với chúng ta điều gì đó. Nhiều lần người ta đã nói với tôi nhiều điều sai lầm, mà tôi đã đang làm sai, tôi đánh giá cao điều đó.

⁹⁸ Nhưng bây giờ chúng ta hãy nói rằng...chúng ta hãy tin rằng bất kể là điều gì đi nữa, chúng ta hãy tin điều này, nếu người nữ này không hoàn toàn là một Cơ-đốc nhân, nếu cô ta cứ ăn mặc như thế, Đức Chúa Trời sẽ phán xét cô ta vì điều đó. Đúng vậy. Nhưng...Và nếu cô ta ăn mặc vô đạo đức, và những điều cô ta đang làm thì không đúng, Đức Chúa Trời sẽ lo điều đó. Nhưng chúng ta hãy tin rằng Linh đó trên người nữ đó là Đức Thánh Linh. Đây, bởi vì chúng ta không biết.

⁹⁹ Bây giờ, nếu sự giải thích về “thánh linh” đó đưa ra điều gì đó, một sự nguyên rửa đối với Đấng Christ...“Chẳng ai nói bởi

Thánh Linh mà gọi Đấng Christ đáng nguyên rủa.” Nếu người nữ đó đang nói tiếng lạ và sự thông giải đến rằng “Đấng Christ bị nguyên rủa,” thế thì anh em biết đó là một tà linh đang ở trên người đàn bà đó. Nhưng chừng nào điều đó đang ban phước và soi sáng Đấng Christ, thì hãy tin Linh đó. Hiểu không? A-men. Tôi hy vọng điều đó không lộn xộn. Tôi hy vọng điều đó đem lại ánh sáng nho nhỏ về nó, dù sao đi nữa.

142. Phục truyền Luật lệ ký, chương thứ 23, và câu thứ 2, không dạy rằng một người ở ngoài tình trạng hôn nhân thì không thể được cứu chữa? Nó nói rằng “Đức Chúa Trời sẽ trừng phạt tội lỗi của bố mẹ trên những đứa con đến đời thứ ba và thứ tư.” Hãy giải thích điều đó nghĩa là gì.

¹⁰⁰ Đúng thế. Ngoại tình là một điều kinh khủng như vậy trong thời của Kinh Thánh cho đến nỗi ngay cả một người đàn ông có con với người nữ không phải là vợ của mình, đứa trẻ đó, và con cái cháu chắt của nó, đến bốn đời, bốn trăm mấy chục năm, không thể được gia nhập vào ngay cả hội chúng của Chúa, bởi vì máu của bò đực và dê và bò cái tư không đủ để cất đi tội lỗi. Nó chỉ có thể li dị hoặc chỉ có thể che đậy tội lỗi, nó không thể bỏ qua tội lỗi. Hiểu chứ? Nó không thể bỏ qua tội lỗi, nó chỉ có thể che đậy tội lỗi. Tội ngoại tình là một điều kinh tởm!

¹⁰¹ Phụ nữ, một viên ngọc quý, mà Đức Chúa Trời đã tạo ra để làm mẹ, giao cho nàng chức năng làm mẹ, nếu nàng sẽ sinh ra một đứa con từ người đàn ông khác không phải là chồng nàng, thì đứa trẻ đó chịu sự rủa sả, và cả đời con nó, và cháu nó, và chắt của nó, đến ba và bốn đời. Ngay cả nhiều lần như căn bệnh giang mai vậy, và—và sự mù quáng và nhiều thứ giáng trên dân sự. Vâng, đó thật là một điều kinh tởm, kinh tởm cho người phụ nữ có con ngoài giá thú. Vậy thì, không phải chỉ lúc đó, mà bây giờ nó vẫn là điều kinh tởm, luôn luôn, chắc chắn vậy.

143. Ê-xê-chi-ên 38 và 39 sẽ ứng nghiệm trước sự Cát lên không?

¹⁰² Bây giờ nếu anh em chú ý, Ê-xê-chi-ên 38 và 39 đề cập đến Gót và Ma-gót, mà là nước Nga, đất nước phía bắc. Bây giờ, tôi

không nói rằng điều này là đúng, nhưng với cách dạy dỗ của tôi, rằng, nó xảy ra sau sự Cất lên, sau khi Hội thánh được đem đi. Và Đức Chúa Trời đề cập đến Gót và Ma-gót khi họ sụp đổ trước dân Y-sơ-ra-ên ở đó. Và tôi nghĩ điều đó sẽ đến sau sự Cất lên. Bây giờ, điều đó không làm như vậy, đấy. Nhưng đó chỉ là cách dạy dỗ của tôi về điều đó. Tôi cho rằng đó là những gì họ muốn biết, những gì là ý của tôi.

144. Chúa đã phán dạy chúng ta qua lời tiên tri để đối chứng với những người khác về những gì mà chúng ta đã nghe và thấy ở đây, như sự hầu Đền, phép báp-têm trong Danh, trong Danh Jê-sus, và những điều như thế. Chúng ta đã nói những điều này với người nào đó mà có vẻ là Cơ-đốc nhân, tuy họ dường như không tin. Anh nghĩ điều gì sẽ xảy ra với những người đó? Họ sẽ đi vào sự Cất lên không?

¹⁰³ Bây giờ, tôi vui khi anh em đã nói nó cách đó, “Anh nghĩ gì?” Mà điều đó sẽ không làm cho nó đúng bởi vì tôi sẽ nghĩ thế. Tôi tin rằng không một người nào có thể đi vào Sự Sáng của Đức Chúa Trời cho đến khi Đức Chúa Trời bày tỏ Nó cho người đó. Và tôi không tin rằng bất kỳ người nào mà...Tất cả những điều kín giấu này đều được che giấu khỏi dân sự, và không một ai có thể nhìn thấy chúng ngoại trừ Đức Chúa Trời bày tỏ chúng, và tôi tin điều đó là bởi vì trong Kinh Thánh nó luôn luôn là cách đó.

¹⁰⁴ Chúa Jê-sus chẳng đã phán rằng “Người có mắt mà không thấy, người có tai mà không nghe”?

¹⁰⁵ Và tuy nhiên trong Ma-thi-ơ, tôi tin là chương 8 hoặc 12, nói rằng “Mặc dù Chúa Jê-sus làm rất nhiều phép lạ giữa họ, tuy nhiên họ không thể tin. Bởi vì Ê-sai đã nói, lời tiên tri đã nói rằng ‘Họ có mắt mà không thể thấy, và có tai mà không thể nghe.’” Hiểu không?

¹⁰⁶ Và Chúa Jê-sus phán, “Ví bằng Cha Ta không kéo đến thì chẳng có ai được đến cùng Ta, và tất cả những ai mà Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta.” Điều đó không có gì tranh cãi, đấy.

¹⁰⁷ Bây giờ, anh em thì—anh em thì phải chịu trách nhiệm về lan truyền Sự Sáng, anh em không chịu trách nhiệm về việc họ tiếp

nhận Sự Sáng. Anh em chịu trách nhiệm đem Sự Sáng đến cho họ, nhưng anh em không chịu trách nhiệm về sự bội nghịch của họ. Và rồi nếu Đức Chúa Trời để cho họ vào, điều đó sẽ tùy thuộc vào Ngài. Nếu họ không có áo xống, và vân vân, và họ không... Nhưng họ...Nên nhớ, họ không thể nhìn thấy Nó cho đến khi Đức Chúa Trời bày tỏ Nó cho họ.

145. Thưa Anh Branham, trong Đa-ni-ên chương 11, câu 31, dạy về ngày...cát của lễ thiêu dâng hằng ngày, và sự góm ghiếc làm ra sự hoang vu. Xin anh vui lòng giải thích những sự này là gì?

¹⁰⁸ Ô, người này đã ký tên của họ với câu hỏi này. Đó là đề tài của tôi vào Chúa nhật đến, và điều đó đến cùng với—với *Bảy Mười Tuần Lễ Của Đa-ni-ên*. Nhưng...Và tôi có thể chỉ nói điều này với anh em, người anh em quý nhất của tôi mà đã ký câu này ở đây, là người bạn rất thân của tất cả chúng ta. Vâng, “sự góm ghiếc làm ra sự hoang vu,” trong Ma-thi-ơ 24, Chúa Jêsus, đã nói về điều đó. Sự góm ghiếc (nghĩa là sự ô uế) làm ra sự hoang vu, sự góm ghiếc là Nhà thờ Hồi giáo của Omar mà đã được lập lên trên đất đền thờ nơi mà Nơi Thánh đã đứng.

¹⁰⁹ Năm 96 sau Công nguyên, Titus đã đến và chiếm lấy Giê-ru-sa-lem và đốt cháy đền thờ, và họ đã dựng lên Đền thờ Omar (Hồi giáo) ngay trên vùng đất đền thờ, và cho đến ngày nay nó vẫn còn ở đó. Và nó sẽ còn ở đó cho đến khi Đức Chúa Trời trở lại với người Do Thái. “Và sự góm ghiếc (là nhà thờ Hồi giáo Omar) làm ra sự hoang vu của Nơi Thánh,” đang đứng trong Nơi Thánh, đấy.

¹¹⁰ Chúa Jêsus nhắc đến nó, nói, và trong ngoặc đơn, “(ai đọc phải hiểu).” Hiểu không? Cho nên, Ngài đã ban cho rất nhiều ngày từ thời đó cho đến...sau Vua và rất nhiều ngày, và vân vân, chúng ta nói đến vào Chúa nhật tới. Và tôi sẽ cố gắng, với sự hiểu biết của mình, để đem điều đó vào cho anh em trong Chúa nhật tuần tới. Nhưng sự góm ghiếc đó là nhà thờ Hồi giáo của Omar mà đã thế chỗ của đền thờ, rằng, “Khi người nhìn thấy sự góm ghiếc làm ra sự hoang vu, được nói đến, bởi tiên tri Đa-ni-ên, đứng trong Nơi Thánh.” Đấy, đứng trong nơi đền thờ đã đứng (Nơi Thánh), là nhà thờ Hồi giáo của Omar.

146. Anh Branham, anh không cảm thấy rằng mọi người mà tuyên bố là Cơ-đốc nhân nên dâng một phần mười, một phần mười của họ vào kho của Chúa sao? Xin trưng dẫn Kinh Thánh cho câu hỏi này.

¹¹¹ Được rồi, nếu anh em muốn...Điều đó đúng, rằng Kinh Thánh đã nói trong Ma-la-chi, chương 4, “Người ta sẽ ăn trộm Đức Chúa Trời sao? Mà các người nói rằng, ‘Ở đâu’ các người ‘đã ăn trộm Ngài?’ Trong phần mười và các của dâng. Hãy mang tất cả phần mười và các của dâng của các người vào nhà kho của Ta, và chứng minh cho Ta,” Chúa phán, “xem Ta có mở các cửa sổ trên Trời, và đổ phước xuống đến nỗi sẽ không có đủ chỗ chứa chẳng.”

¹¹² Đó là thử thách đối với bất cứ cá nhân nào! Và nếu như tôi chỉ có thời giờ, và sẽ không đến với lời Kinh Thánh quen thuộc này mà tôi ước mong được đến với nó trong khoảng mười phút kế tiếp, tôi muốn đưa ra cho anh em một lời chứng cá nhân về cách nào mà tôi thậm chí đói, và mẹ tôi và họ đói, và bố tôi đau, nhưng tôi đã trích phần mười của tôi ra trước tiên và dâng nó cho Đức Chúa Trời, và anh em nên biết điều gì đã xảy ra. Tôi chưa bao giờ chứng kiến trong đời mình, rằng bất kỳ người nam hay người nữ nào, mà nếu anh em chỉ kiếm được một đô-la một tuần, sẽ mang mười xu của số tiền đó và bỏ vào trong kho của anh em, hay một hội thánh nơi mà anh em đến, nếu Đức Chúa Trời không chúc phước cho điều đó thì hãy gọi tôi là kẻ đạo đức giả. Vâng, thưa quý vị. Đó là một thách thức cho bất kỳ người nào. Và mỗi Cơ-đốc nhân...Để đi đến với câu hỏi khác này. Mỗi một Cơ-đốc nhân nên dâng phần mười! Đúng vậy. Nên làm điều đó.

Được rồi, bây giờ:

147. Nếu một người hay nhiều người nói những thứ tiếng lạ trong cùng một giọng mỗi lúc, cùng sự việc, nhưng sự giải thích của người thông giải lại khác mỗi lần, điều đó có thể là Đức Thánh Linh không?

Bây giờ xin để tôi đọc lại câu đó.

Nếu một người hay nhiều người nói những thứ tiếng lạ trong cùng một giọng (nói cách khác, chỉ nói cùng một

sự việc nào đó-nào đó lặp đi lặp lại) mỗi lúc, và cùng sự việc mỗi lúc, nhưng sự giải thích bởi người thông giải lại khác mỗi lần, điều này có thể là Đức Thánh Linh không?

113 Bây giờ, có một điều không tự nhiên, nhưng hãy để tôi đưa ra chỉ một chút ánh sáng trên điều này nếu tôi có thể. Và tôi chắc rằng anh em sẽ hiểu rằng đây chỉ là Anh Branham đang cố gắng hết sức, nhưng xin để tôi chỉ đưa ra điều này như là kinh nghiệm của riêng cá nhân tôi về việc quan hệ với những điều thuộc linh. Và tôi đánh giá cao sự tin tưởng của anh em về việc hỏi tôi những câu hỏi như thế này. Nếu anh em không có sự tin tưởng nơi tôi, anh em sẽ không hỏi tôi như vậy. Tôi tin một Cơ-đốc nhân sẽ không hỏi những câu hỏi để gây tranh cãi, tôi tin rằng họ cố gắng tìm ra Sự thật là gì. Hiểu không? Và tôi sẽ trả lời, và nếu...Và tôi sẽ trả lời nó, và nếu tôi đã tự làm cho rõ ràng “đó là theo sự hiểu biết tốt nhất của tôi,” và rồi nếu linh đó trong anh em trở nên giận dữ, thì điều đó cho thấy không phải Đức Thánh Linh ở trong đó. Hiểu chứ? Vậy thì Đức Thánh Linh sẽ không giận dữ, nó sẽ được chỉnh sửa cho đúng mỗi lần với Lời, và chịu sự chỉnh sửa cho đúng.

114 Bây giờ cho tôi nói điều này, mà tôi...Trong trường hợp này, hãy nhớ, Đức Chúa Trời là quan án của tôi. Tôi, đây là William Branham, tôi không thể nói. Nhưng trong những kinh nghiệm mà tôi đã chứng kiến trong lúc ở dưới sự xúc dầu của các buổi nhóm như vậy, tôi tin rằng người mà nói cùng một điều mỗi lúc, cùng giọng nói đó, thì thật sự đang nói tiếng lạ. Tôi tin, tôi tin, họ đang nói tiếng lạ bởi Thánh Linh, nếu họ là những Cơ-đốc nhân. Họ đang nói tiếng lạ, không nghi ngờ gì. Nhưng tôi tin rằng anh em có những thành kiến sai về sự thông giải.

115 Bây giờ, nhiều lần, người ta...Tôi—tôi không...Tôi biết đó chỉ là những người trong hội thánh ở đây, tôi đoán, tối nay, dù sao đi nữa, gần như vậy. Phải không, Anh Neville, gần như điều gì đến? Vì vậy nếu có những người lạ ở đây và anh em khác với điều này, thì tôi đang cố gắng nói với hội thánh của riêng tôi, đây.

116 Bây giờ, như cha của anh em trong Phúc âm, như là—như là mục sư của anh em, tôi muốn sau này, khi các linh và các ân tứ của anh em đến với sự hoàn hảo...Nếu anh em đi đến để xem

chúng bay mất và trở nên...thì anh em tốt hơn nên xem—xem người đó, cứ để nó đi bởi vì đó không phải là Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trên họ. Nhưng khi họ êm dịu và nhu mì và khiêm tốn và sẵn sàng, và mọi thứ, thì đó là Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Và nếu—nếu ai đó ra khỏi trật tự và mục sư phải gọi nó xuống, và linh đó bay lên, thì đó không phải là Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Thánh Linh của Đức Chúa Trời luôn đứng, đến với Lời. Hiểu không? Nó nhận biết Lời mỗi lúc.

117 Bây giờ, nhưng bây giờ tôi không đang cố gắng để—để—để tâng bốc hoặc làm lắng dịu, tôi chỉ cố gắng làm một sự thật. Vậy thì, người nào đó nói tiếng lạ, và người khác đứng lên thông giải tiếng lạ. Bây giờ lắng nghe kỹ. (Và tôi nghĩ điều này đang được ghi âm. Phải không?) Trong sự thông giải tiếng lạ...Bây giờ, tôi sẽ phải đánh gục giáo lý nào đó với điều này. Trong sự thông giải tiếng lạ, nhiều người thông giải các thứ tiếng bởi sự biểu lộ lạ thường của họ cảm thấy nói được một điều như vậy. Đó không phải là sự thông giải.

118 Sự thông giải là khi họ đang nói tiếng lạ, anh em lại nghe họ nói bằng tiếng Anh, và chỉ lặp lại những gì họ đang nói. Nhưng mà...nếu người này nói trong hội thánh của anh em...Tôi không nghĩ chúng ta có điều đó trong hội thánh này. Mà nếu có, tôi không bao giờ nghe điều đó.

119 Nhưng người nào đó đang khởi sự cứ nói như một số lời nào đó, lặp đi lặp lại, hoặc cùng một giọng trầm xuống, trầm xuống, trầm xuống, trầm xuống...

120 Tôi nói với anh em, tôi không nghĩ là tối nay Junie Jackson có mặt ở đây. Phải không? Tôi không nghĩ là anh ta có ở đây. Nhưng tôi luôn lấy làm lạ về Junior Jackson và sự nói tiếng lạ của anh ấy, và Anh Higginbotham, và nhiều người trong số các anh em ở đây, làm thế nào mà anh em thấy sự thay đổi giọng trong sự thông giải đó. Thấy không? Bây giờ—bây giờ điều đó được thôi. Bây giờ, tôi không...Tôi không đang ba hoa lên với hội thánh của tôi. Không, thưa quý vị. Nếu hội thánh của tôi cần sự chỉnh sửa, tôi—tôi sẽ đứng ở đây và cố gắng hết mình vì Cứu Chúa của tôi, đúng thế, dù cho có bị tổn thương hay không. Tôi là—tôi là người cha của anh em trong Phúc âm, đây, và tôi muốn...Anh em không

muốn có linh sai lạc, anh em muốn có linh thật. Anh—anh em không...

¹²¹ Tại sao cần—cần sự thay thế trong khi có cả một bầu trời ngũ tuần đầy sự thật? Tại sao lại ăn trong một thùng rác trong khi có một cái bàn tốt, sạch sẽ, lớn ở đây với gà nướng và bánh bao cùng mọi thứ? Thấy không? Tại sao chúng ta lại làm thế? Thấy không? Chúng ta hãy hiểu được sự thật, đó là những gì chúng ta muốn, một sự thật, chân chính.

¹²² Bây giờ, tôi tin, trong câu tuyên bố này mà đã được đưa ra ở đây, cùng một thứ, tôi tin trong câu đó cả hai đều đúng, nhưng tôi không tin rằng người thông giải là đang dịch ngôn ngữ của con người. Tôi không nghĩ như thế. Tôi tin rằng Thánh Linh hiện diện và người thông giải đang nói tiên tri. Tôi tin anh ấy là một người nói tiên tri thay vì một người thông giải nếu anh ta không nghe tiếng trong ngôn ngữ của chính mình- ...“Làm sao chúng ta nghe mọi người bằng chính ngôn ngữ riêng của chúng ta nơi chúng ta được sinh ra?” Đấy, anh em phải nghe giống nhau, anh em phải nghe điều đó bằng tiếng Anh. Nếu...

¹²³ Đây, đây là một *người thông giải*. Bây giờ, tôi đứng lên, và tôi—tôi chỉ biết hai hay ba từ trong một—trong một—trong một ngôn ngữ khác, mà tôi biết về. Bây giờ tôi chỉ nói điều này theo nghĩa đen, không theo nghĩa thuộc linh lúc này. Vậy thì tôi sẽ nói, “Baie, baie bly. I...Ekke wil Afrikaans sprekken.” Vậy thì, tôi nghi ngờ ở đây có ai đó biết những gì tôi nói không. Vâng, thưa anh em, tôi đã nói những gì vậy? [Một anh em trong hội chúng nói, “Anh đã nói anh có thể nói tiếng Afrikaans”—Bt.] Afrikaans, “Baie, baie bly,” “Tôi rất, rất hạnh phúc.” “Tôi ở đây để nói tiếng Afrikaans,” đấy, “Afrikaans sprekken.” Hiểu không? “Tôi ở đây để nói tiếng Afrikaans.”

¹²⁴ Vậy thì, anh ta đã làm gì? Anh ta...Tôi đã nói tiếng Afrikaans nhưng anh ta nghe tôi nói tiếng Anh. Đúng không? Vì anh em biết tiếng Afrikaans. Bây giờ, nếu anh em đang nói...nếu tôi đang đứng đây hay đang nói...đang giảng, và Anh Neville đang thông dịch sang một thứ tiếng khác của dân sự, anh ấy đang nói bằng ngôn ngữ của họ những gì anh nghe tôi nói; anh ấy biết tôi đang nói về điều gì bởi vì anh ấy biết ngôn ngữ của tôi.

125 Và nếu anh em đang nói một thứ tiếng lạ, và đang thông giải, anh em nghe bằng thứ tiếng mẹ đẻ của anh em, bởi vì đó là cách duy nhất để anh em có thể thông giải những gì họ đang nói, bởi vì Đức Thánh Linh đã thông giải nó với anh em và anh em chỉ nói theo Đức Thánh Linh.

126 Nhưng rồi nếu Thánh Linh hiện diện để ban phước cho người đáng thương này, và họ đang đứng lên...Giống như một người anh cao niên quý báu, đã qua đời, tôi thật sự tin, anh ấy ở trong miền Vinh hiển tối nay. Linh hồn lớn tuổi thân thương nhất mà tôi...Anh Cao niên Ryan, tất cả chúng ta đều biết anh ấy. Anh ấy thường đứng đó trên đường phố...(Và lạ Chúa, tha thứ cho tôi, không phải là phạm thượng...tôi biết đó là một...Sự phạm thượng với Đức Thánh Linh thì không thể tha thứ.) Nhưng Anh Ryan thường nói một lời lặp đi lặp lại suốt, điều gì đó về “seekem và seekem và seekem,” hoặc điều gì giống như thế. Anh ấy thường...Tại sao, ai đó nói, “Anh có nghĩ điều đó thuộc về Đức Chúa Trời không?”

127 Tôi nói, “Chắc chắn, nó thuộc về Đức Chúa Trời! Chắc chắn, tôi tin điều đó đến từ Chúa.” Nhưng anh ấy đang nói tiếng lạ, nhưng tôi không thể nói những gì anh ấy đang nói bởi vì tôi không biết. Nhưng, và sự hiện diện của Thánh Linh đã ở đó.

128 Vì vậy nếu sự hiện diện của Thánh Linh thì ở đó, và người này chỉ đang lặp đi lặp lại, một từ, và người khác này nhảy lên và cố gắng đưa ra sự thông giải, tuy nhiên anh ta không biết người kia đang nói gì. Nếu người này không đưa ra sự thông giải được, thì người đó đang nói tiên tri; linh của lời tiên tri thì ở trên anh ấy và anh ấy đang nói tiên tri, không phải đưa ra một sự thông giải.

129 Vì lẽ đó, Cơ-đốc nhân yêu dấu, với anh em người đã nói rằng, “Điều đó có thể là Đức Thánh Linh không?” Nó có thể là Đức Thánh Linh đang sử dụng hai chức vụ. Một, đang ban phước cho một linh hồn đang nói tiếng lạ; và điều khác, đang nói tiên tri, không phải là đang thông giải những gì người đó đang nói. Tuy vậy người đó đã nói điều đó. Đức Thánh Linh đến trên anh ta trong sự nói tiên tri cùng một lúc mà người này đang nói tiếng lạ, và anh ấy nghĩ đó là một sự thông giải, nó tạo ra sự khác biệt gì?

Đó là Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang ban một sứ điệp cho hội thánh. Nhưng *sự thông giải*, thì phải được hiểu bằng tiếng Anh và lập lại một cách chính xác những gì người đó đã nói, đó là ân tứ về sự thông giải.

148. Nếu có—nếu có sẵn ba sứ điệp đi ra bằng tiếng lạ trong một buổi nhóm, thì trong hàng người xin cầu nguyện có thể có nhiều sứ điệp phát ra hơn mà vẫn là trong trật tự thiêng liêng của buổi nhóm không?

¹³⁰ Ồ, chắc chắn vậy. Đúng thế. Chắc chắn. Tôi biết chỗ anh em đang đi đến. Đó là điều Phao-lô, đã nói, “Nếu họ thì...Anh em nói tiên tri và nói tiếng lạ,” điều gì đó giống như thế, Phao-lô đang nói về...

¹³¹ Một lát sau, khi tất cả anh em...Anh Neville, khi tất cả anh em muốn bây giờ, những người này đã có những ân tứ thuộc linh này...Vậy thì, nếu anh em tin vào sự hiểu biết Kinh Thánh của tôi, thì tôi sẽ đến với một buổi nhóm chỉ với một mình anh em là những người có những ân tứ này, chỉ với hết thầy anh em, để chúng ta có thể ngồi với nhau...Và nếu anh em cảm thấy...Và anh em xem thấy, Anh Neville, và thấy trong hội thánh, mà đó là Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời đang vận hành giữa họ, đó là những gì chúng ta muốn, nhưng chúng ta muốn đặt điều đó trong trật tự để nó có thể đi đến sự phước hạnh cho hội thánh và làm điều gì đó. Tôi đã có điều đó, tôi biết, và biết những lời Kinh Thánh, những gì để làm. Và đó là những gì chúng ta muốn làm.

¹³² Bây giờ, người này ở đây, tôi biết trong việc nói tiếng lạ, nó được cho là, thông thường để làm điều đó, hai, hay không nhiều hơn ba người. Điều đó đúng, nhưng nếu anh em chú ý ở đây, nếu nó là...

¹³³ Giống như người nào đó đưa lên—lên ở đó...Giống như Anh Sothmann đứng lên và đưa ra sứ điệp tiên tri hoặc nói tiếng lạ. Sự thông giải tiếng lạ là lời tiên tri, đấy, linh của việc nói tiên tri. Vậy thì, nếu anh em chỉ nói tiếng lạ, ở đó không có người thông giải, người đó được Thánh Linh ban phước, nhưng người đó không làm tổn thương hội thánh.

¹³⁴ Bây giờ, những gì Phao-lô đang cố gắng đạt được là đây, “Anh em sử dụng toàn bộ buổi nhóm chỉ trong việc nói tiếng lạ, đấy, và người không hiểu biết nói, ‘Điều—điều này nghĩa là gì, dù sao đi nữa?’” Xem đấy, họ không hiểu được nó trừ khi có một sự thông giải. Và hãy để cho ở đó...có một, hai, hay như ba sứ điệp trong một buổi nhóm.

¹³⁵ Bây giờ, người này ở đây nói, “Thế thì trong hàng người xin cầu nguyện?” Điều đó phải là có thể là một ai đó trong hàng người xin cầu nguyện...Có lẽ, Anh Neville, hoặc trong một hội thánh khác nào đó hoặc bất kể từ nơi nào, mà trong hàng người xin cầu nguyện người này...hoặc ở trong những buổi nhóm chữa lành Thiêng liêng, có thể là trong buổi nhóm của Anh Roberts, buổi nhóm của Anh Allen, hoặc một ai đó, trong buổi nhóm của tôi hay người nào khác, tôi không biết. Nhưng, bất kể là gì đi nữa, điều mà Phao-lô đang nói về là một sứ điệp gửi đến hội chúng ngoài đó, “Chỉ nên ba người là cùng,” bởi vì sứ điệp của Đức Chúa Trời đang phán là một sứ điệp đang cố gắng gửi đến cho hội chúng. Nhưng khi người trong hàng người xin cầu nguyện, người đó đang nói tiên tri với một cá nhân, không phải với cả hội chúng. Nếu là vậy, thì tôi đã phá vỡ trật tự luôn trong những hàng người xin cầu nguyện của tôi, đấy, khi ba mươi hay bốn mươi người trong một đêm? Xem đấy, nếu anh em đang nói tiên tri với cá nhân.

¹³⁶ Nhưng người này nói tiên tri là nói với toàn thể, hãy để có hai hoặc ba sứ điệp và rồi ngừng lại. Mặc dù Đức Thánh Linh có thể vẫn muốn nói, nhưng hãy đợi cho một chút, cho Lời một cơ hội để được nói ra. Anh em hiểu chứ? Và rồi, thật sự, việc nói đó nên là trước hoặc sau Lời, không nên ngắt Lời khi Nó đang nói ra. Nhưng, tuy nhiên, chúng ta có được điều đó trong trật tự sau khi các linh và ân tứ của chúng ta bắt đầu đi vào sự hoàn thiện.

¹³⁷ Chúng ta đang nói bây giờ về—về sự nghiêm trọng của Hội thánh ngũ tuần, tôi muốn nói là Hội thánh ngũ tuần thật. Và chúng ta vui mừng rằng Đức Chúa Trời vẫn sống và tế trị và đang phán với chúng ta.

¹³⁸ Bây giờ, nhưng nếu như, chẳng hạn, nếu chị em ở đây đưa ra cho chúng ta một sứ điệp bằng tiếng lạ hoặc một lời tiên tri,

và người phụ nữ bên cạnh chị ấy cũng cho chúng ta một sứ điệp bằng tiếng lạ hoặc lời tiên tri, và rồi người phụ nữ bên cạnh bà ấy hoặc một ai đó phía sau đó, người nào đó sẽ đưa ra một sứ điệp hoặc một lời tiên tri, hay tiếng lạ. Không nghi ngờ gì hầu như tất cả chỉ đang nói về cùng một điều giống nhau, nếu Đức Chúa Trời khấn cấp, cố đưa đến một điều gì đó, kêu gọi một cá nhân nào đó trong hội thánh để làm điều gì đó, bây giờ, hay điều gì đó mà Ngài muốn được thực hiện.

¹³⁹ Vậy thì, chẳng hạn, hàng người xin cầu nguyện được gọi, và Anh Neville hoặc chính tôi hay bất cứ mục sư truyền đạo nào khác đi xuống với cá nhân này, không phải với cả thân thể, mà đến với cá nhân này. Và Thánh Linh của Đức Chúa Trời đến trên anh ấy nói điều gì đó riêng biệt, rồi bảo anh ấy, bởi vì anh ấy không đang nói với hội chúng. Anh ấy đang nói với cá nhân này, không phải với hội chúng, vì vậy điều đó là đúng.

149. Được rồi, Thưa Anh Branham, lần này đến lần khác Chúa chỉ cho tôi thấy những điều trong những giấc mơ. Ngài đã chỉ cho tôi thấy những điều về con trai của tôi ở trong hải quân, mà con trai tôi đã nói với tôi là “những điều bí mật”. Ngài chỉ cho tôi thấy cái chết của nhiều người và về những bí mật trong lòng nhiều người. Phải chăng đây là ân tứ từ Đức Chúa Trời? Khi Ngài chỉ cho tôi thấy trong giấc mơ những tấm lòng và tâm trí của nhiều người, mọi thứ luôn luôn bật ra như giấc mơ chỉ cho tôi thấy.

¹⁴⁰ Ồ, vâng, thưa anh em hay chị em của tôi, có thể là bất cứ ai. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Theo tôi, đó là, sự ban cho của Đức Chúa Trời. Đó là sự ban cho của Đức Chúa Trời. Anh em không biết Kinh Thánh nói về những giấc mơ chẳng? Giô-sép, cách ông đã mơ thấy những giấc mơ thế nào và đã giải mộng ra sao, và cách giải những giấc mơ người khác nữa. Những điều đó là thuộc về Đức Chúa Trời. Bây giờ, nếu nó thuộc về Đức Chúa Trời, nó sẽ luôn luôn là đáng tin cậy, nó sẽ luôn luôn xảy ra thật chính xác như cách Ngài đã phán.

¹⁴¹ Và bây giờ đừng...Nếu anh em bắt đầu phô trương với điều đó, nó sẽ thật sự rời bỏ anh em. Đấy, chỉ cung kính và êm dịu.

Và khi Ngài chỉ cho anh em điều gì, và nó là điều gì đó mà anh em sẽ nói với ai đó, rằng họ đã làm điều gì đó sai trật, thế thì đừng cứ đứng ngay lên và khiển trách người đó, chính anh em hãy đến với họ và nói, “Chị ơi, anh ơi, anh chị biết không, Chúa đã nói với tôi vào đêm nọ rằng—rằng anh chị đã làm điều gì đó sai, một điều nào đó.”

142 Nếu người đó nói, “Anh sai rồi! Đó là lời nói dối! Tôi đã không làm thế!”

143 Vậy thì, điều cần làm lúc đó là quay về và nói, “Lạy Cha Thiên thượng, điều đó sai không?”

144 Bây giờ, nếu người đó... Thế thì nếu người đó nói với anh em sự thật, thì anh em có thần linh sai trật. Nhưng nếu người đó nói dối, và anh ta đã làm điều đó, Đức Chúa Trời sẽ xử người đó. Hiểu chứ? Vâng, thưa quý vị. Bởi vì, đấy, những gì anh ta đã làm ở đó, anh ta đã phạm thượng chống nghịch Đức Thánh Linh, chối bỏ những gì Đức Thánh Linh cáo trách anh ta. Thấy ở đây không? Vậy thì đó là điều sai trật.

150. Anh Branham, làm cách nào mà một—một hội thánh có thể nhảy múa, la hét, nói tiếng lạ, và để Thánh Linh...(để tôi xem, nào chờ một chút)...và đánh mất Thánh Linh, và rất hiếm khi đọc Kinh Thánh. Tôi không hiểu điều đó.

145 Tôi cũng không; đấy, “la hét, nhảy múa, nói tiếng lạ, và thậm chí không đọc Kinh Thánh.” Tôi—tôi—tôi nói điều này, nên nhớ, William Branham, mà có thể là một triệu dặm sai. Tôi tin rằng hầu hết mọi người...Tôi đã được hỏi câu hỏi đó ngày nay bởi một người anh em, điều gì đó về trật tự đó. Mà, khi họ đi cầu nguyện cho người đau, một anh em có thể sẽ cầu nguyện cho một người, rồi làm cho tất cả hát hoặc múa trong Thánh Linh, nghĩ rằng đem lại quyền năng đến giữa dân sự. Không, tôi—tôi đối với chính tôi, tôi tin điều đó là sai.

146 Tôi tin rằng một người đến trong buổi nhóm chữa lành sẽ giống như đến vì sự cứu rỗi, đến một cách cung kính, tin tưởng. Mọi người ở trong đó, không la hét và không nhảy múa, nhưng thấy anh hay chị em của họ đi lên đó để cầu xin Đức Chúa Trời thương xót, cúi đầu và bắt đầu cầu nguyện, “Đức Chúa Trời ôi,

xin giúp đỡ anh em của con bây giờ khi mục sư cầu nguyện cho anh ấy, xin xúc dầu cho anh ấy. Xin để Đức Thánh Linh đến trên anh và cho anh có đức tin để tin vì sự chữa lành của mình. Anh ấy là một người anh yêu quý. Chị ấy là một người chị yêu quý.” Cứ cầu nguyện cho anh ấy thay vì cứ ca hát, la hét và nhảy múa.

¹⁴⁷ Nhưng chúng ta thấy quá nhiều về việc đó trong những buổi nhóm Ngũ Tuần của chúng ta, nó là sự thường xuyên...Tôi nghĩ đó là một sự thờ phượng, tôi thật sự nghĩ họ đang thờ phượng Đức Chúa Trời. Vâng, thưa quý vị. Tôi tin điều đó với cả tấm lòng. Và tôi tin vào sự nói tiếng lạ, la hét và nhảy múa. Và tôi tin nó từng chút, vâng. Tôi tin bất kỳ điều gì mà họ làm trong Kinh Thánh ngày nay thì tốt giống như nó đã xảy ra lúc ấy, chắc chắn, nhưng tôi tin nó có thì giờ của nó và trật tự của nó.

¹⁴⁸ Bây giờ, nếu một ơn phước lớn đang diễn ra, và dân sự đang la hét, và sự vinh quang của Chúa giáng xuống, và nhiều người muốn gào thét và la hét và làm bất cứ việc gì mà Thánh Linh nói với họ. Cứ như thế, đúng thế. Nhưng khi một người đang đến để được chữa lành, nơi mà vấn đề giữa sự sống và sự chết cứ quyện vào nhau, tôi nghĩ chúng ta nên cung kính và thưa với Cha và nói chuyện với Ngài cho người anh em này. Thay vì thờ phượng Ngài, chúng ta hãy cầu xin Ngài, “Cha ơi, con là—con là người thờ phượng của Ngài. Con yêu Ngài, Ngài biết con yêu, con bày tỏ tình yêu của con với Ngài. Bây giờ con đang bày tỏ đức tin của con với Ngài, xin giúp người anh em của con được khỏe mạnh. Cha sẽ làm chứ, Cha ôi?” Tôi tin anh em sẽ nhận được một kết quả tốt hơn bởi làm điều đó. Tôi thật sự nghĩ như vậy. Trong sự tôn kính, Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

¹⁴⁹ Chà, những điều này có thể dài một trăm dặm nhưng tôi hy vọng tôi đã trả lời họ, mang vào chỉ một chút Ánh sáng. Dù sao, tôi hầu như biết những gì trong trí anh em bây giờ. Và tôi sẽ nói với anh em điều gì, một lát sau tôi muốn hỏi mục sư ở đây nếu ông sẽ đến và giúp tôi để...có thể đi xuống và tập hợp tất cả mọi người lại với nhau mà đã nhận lãnh Thánh Linh của Đức Chúa Trời đến trên họ trong hình thức những ân tứ, chúng ta hãy nói về điều đó sau. Có lẽ tôi có thể giúp anh em leo lên bậc thang chỉ cao hơn một chút và đến gần Chúa hơn một chút với nó, và giữ

nó trật tự hơn trong hội thánh. Tôi đang theo dõi, nó dường như tuyệt vời đối với tôi. Và tôi chỉ thích xem nó tiến lên tiến lên và đi lên, và cứ tiếp tục.

¹⁵⁰ Và khi chúng ta đến gần, đừng để Sa-tan bò vào, bây giờ.Ồ, nó tinh ranh. Ừm. Đừng đánh lừa nó, đừng cố gắng làm, bởi vì anh em không thể. Anh em cứ tin cậy vào Đức Chúa Trời và cứ bước đi khiêm nhường, và Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó, và anh em sẽ nhận ra rằng Đức Chúa Trời sẽ sử dụng anh em càng ngày càng nhiều hơn như thế. Xin Chúa ban phước cho anh em.

¹⁵¹ Chúng ta còn hai mươi phút để nói phải không? [Hội chúng nói, “A-men!”—Bt.] Cảm ơn anh em. Cảm ơn anh em. Tôi đoán chừng đó đủ để tôi bắt đầu, Ben. Được rồi.

¹⁵² Chúng ta hãy lật sang Thi thiên một chút nào. Chúa dường như cho tôi một ý tưởng nho nhỏ ở đây tôi muốn bày tỏ với anh em hết thảy tối nay chỉ trong cách thức của một bài giảng, nếu anh em muốn, chỉ—chỉ một vài phút. Tôi biết trời nóng, và cũng nóng, ở trên đây. Nhưng, hãy nhớ rằng, chúng ta sẽ không gặp nhau nữa, có lẽ, cho đến tối thứ Tư. Vậy chúng ta hãy cứ chờ đợi và—và trước khi chúng ta hát bài hát cổ hay *Phước Thay Mối Dây Kết Thân*, chúng ta hãy—chúng ta hãy nói về—về Lời được chép. Những câu hỏi này hầu như làm cho chúng ta...để lại cho chúng ta sự kích động. Chúng ta hãy—chúng ta hãy vứt bỏ nó bây giờ, và—và nói trong Lời.

Bây giờ chúng ta có thể cúi đầu lần nữa một lát.

¹⁵³ Lạy Cha trên Trời, những câu hỏi này, con đã cố tìm kiếm những gì ở trên tấm lòng của họ, xem họ sẽ cầu xin về *điều này*, về *điều kia* không. Con hiểu, Chúa ôi, họ đang ao ước những ân tứ thuộc linh. Và những ai có những ân tứ thuộc linh tự hỏi làm sao để kiểm soát nó. Với một số người, nó đang mang Ánh Sáng lớn đến trên hội thánh; với những người khác họ đang tự hỏi. Giờ này, Chúa ôi, xin giúp đỡ chúng con. Xin giúp chúng con, Chúa ôi. Chúng con là con cái của Ngài. Chúng con không đang làm những điều này để tôn vinh chính chúng con, chúng con đang làm điều này để tôn vinh Đức Chúa Trời bởi ân tứ mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng con.

154 Chúng con cầu xin, Cha ôi, để Ngài sẽ ban phước cho những ân tứ này và bày tỏ chúng trong hội thánh. Và có thể nó xảy ra với những người hành hương và những người lạ, ghé tạt qua, nán lại và ngồi xuống vài phút, và có thể Thánh Linh của Đức Chúa Trời rất quyền năng ở trong đây cho đến nỗi nó sẽ bày tỏ bí mật của mọi tấm lòng bước vào cửa. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Nguyên xin nó ở với sự êm dịu và sự khiêm nhường như vậy, không bao giờ tàn nhẫn và trách móc và phá đổ. Chúng con biết Thánh Linh của Đức Chúa Trời thì không như thế.

155 Vì vậy chúng con nguyện xin Ngài sẽ ban phước cho chúng con trong mọi việc. Xin ban phước cho hội thánh chúng con, xin ban phước cho dân sự chúng con. Ban phước cho những người ở những hội thánh khác. Và, Cha ôi, chúng con biết rằng chỉ có một Hội thánh duy nhất và tất cả chúng con được sinh ra trong Đó.

156 Bây giờ con cầu nguyện, Cha ôi, để Ngài sẽ ban phước cho chúng con thêm nữa khi con đọc phân đoạn ngắn này mà Ngài đã dường như ban cho con, khi ngồi ở đó bên bàn giấy chiều nay. Và xin giúp đỡ con, Chúa ôi, để không giữ mọi người quá lâu, nhưng chỉ nói vài sự diễn đạt ở đây. Con cầu xin để Ngài sẽ ở trong nó. Và ban cho trong chúng con một ý tưởng nhỏ, để chúng con có thể về nhà với nó và cảm tạ ơn Chúa vì sự nhân từ Ngài. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

157 Bây giờ, đừng quên, sáng Chúa nhật sắp đến, ý Chúa.

158 Bây giờ lật sang Thi thiên 106, và câu thứ 7. Tôi sẽ đọc xuống, một phần...một phần của Thi thiên này. Nhưng, đó là Đa-vít. Tại sao nó lại đến với tôi, là bởi vì sứ điệp sáng nay. Và, tôi sẽ để đồng hồ của tôi ở đây và cố gắng kết thúc lúc chín giờ ba mươi, nếu có thể được. Bây giờ tiếp tục với Thi thiên 106 câu 7.

Tại Ai Cập tổ phụ chúng tôi không hiểu về các phép lạ Ngài; họ cũng chẳng nhớ lại sự nhơn từ dư dật của Ngài; nhưng lại phản nghịch bên biển, ngay cả...tại biển Đỏ.

159 Tôi sẽ đọc câu tiếp theo.

Dầu vậy Ngài đã cứu họ vì cơ danh Ngài, hầu cho Ngài có thể bày ra quyền năng của Ngài.

Xin Chúa gia ơn của Ngài.

160 Tôi sẽ nói với anh em, nếu ý Chúa, về đề tài của *sự hiểu lầm*; Đức Chúa Trời, bị hiểu lầm. Tôi sẽ lấy đề tài như thế: *Đức Chúa Trời Bị Hiểu Lầm*.

161 Anh em biết, sự hiểu lầm làm cho chúng ta gặp nhiều phiền phức. Nhiều lần người ta nói những điều mà họ lặp lại theo người nào khác, chỗ mà, họ hiểu lầm chúng. Điều đó gây cho một người bị phiền phức. Tôi tin rằng nó sẽ tốt cho chúng ta nếu chúng ta cứ, ồ, chờ đợi cho đến khi chúng ta đã hiểu những gì chúng ta đang nói. Anh em không nghĩ như vậy à? Tôi biết điều đó sẽ là, cho tôi, rất tốt đối với tôi để nhận ra trước tiên và rồi nói nó. Thấy không? Nhưng chúng ta luôn, dường như là, đã hiểu lầm. Và ở đây Đa-vít đang nói về dân Y-sơ-ra-ên, hiểu lầm những phép lạ của Ngài khi họ ở Ai Cập.

162 Vậy thì, hiểu lầm thì thật sự không đáng để nói, “À, tôi đã không nghe những gì anh ta nói,” nhưng nhìn xem những gì được làm và hiểu lầm *nó để làm gì*. Đó là một...Đó là, anh em đang bỏ mất cơ hội, hoàn toàn hết thủy lúc đó.

163 Vậy thì, Đức Chúa Trời không làm những phép lạ chỉ để nói, “Xem này, Ta là Đức Chúa Trời.” Chúa làm phép lạ vì sự hiểu biết. Hiểu không? Đức Chúa Trời làm nó vì một mục đích. Và anh em có để ý việc đọc Thi thiên câu 7 này ở đây không? Tôi nghĩ câu này thật tuyệt, tôi muốn đọc nó lại lần nữa.

Tại Ai Cập tổ phụ chúng tôi không hiểu về các phép lạ của Ngài; (đấy, họ không hiểu điều đó)...họ cũng chẳng nhớ lại sự ơn từ dư dật của Ngài; nhưng lại phản nghịch Ngài bên biển, tức là...biển Đỏ.

Dầu vậy Ngài đã cứu họ vì cơ danh Ngài, hầu cho Ngài có thể bày ra quyền năng của Ngài.

164 Thấy đó, họ đã không hiểu tại sao mà Đức Chúa Trời, đã làm những phép lạ này, ở dưới Ai Cập. Ngài đã cố gắng tỏ cho họ thấy sự thương xót của Ngài. Ngài đã cố gắng để họ hiểu rằng Ngài là Đức Chúa Trời ở giữa họ. Tôi thích điều đó.

165 Trong bài giảng ngắn ngủi của tôi mà tôi đã giảng ở đây cách đây đã lâu, ở trên Chicago, và rồi tôi tin tôi đã giảng nó ở đây, những chàng trai đã thâu băng lại, *Như Chim Ưng Khuấy Động Tổ*

Minh, vỗ cánh ấp con mình. Cách mà chim ưng mẹ lấy những đứa con bé bỏng của mình... Trước khi nó đưa con bay đi, chúng đã mất nhiều lông. Và chúng không bao giờ nhìn thấy mẹ mình thật sự trong vẻ đẹp nhất vì tất cả chúng nằm bẹp trong tổ. Nhưng nó đã kéo cái tổ lên và nó giang đôi cánh to lớn của nó. Nó đang làm gì? Nó gào thét, nó muốn chúng biết giọng của nó. Nó sải đôi cánh lớn của nó ra.

166 Chim ưng mẹ đôi khi lớn nhất. Người ta nói rằng những con chim ưng đôi khi, những con chim cái lớn chúng, có những cánh dài mười bốn fút từ đầu này đến đầu kia, nó bắt một con bê và gấp bay đi. Mười bốn fút, sải cánh đầu này tới đầu kia; đôi cánh, xa như ngang qua bụi giăng này ở ngay đây, từ cột này tới cột kia.

167 Nó đứng dậy ở đó trước những con chim nhỏ này, bởi vì sao? Nó sẽ đem con mình bay đi. Nó chưa bao giờ ra khỏi tổ. Và chim mẹ sẽ dẫn nó bay lên trời và rồi rung lắc nó, và rồi để nó lên ở đó tự vỗ cánh, để học cách bay. Vì vậy chim mẹ muốn bày tỏ thẩm quyền nó có. Nó trải đôi cánh lớn của mình ra với bộ lông oai vệ, và nó hét lên, và rồi nó quạt chúng. Ồ, chao ôi! Những cái lông bay ra khỏi tổ, và mọi thứ khác, nó đang thổi gió vào trong đó giống như ra từ một chiếc quạt cơ. Hất nó lên phía sau, và đặt nó nằm trên lưng, và nó ngược lên và nghĩ, “Mẹ ơi, mẹ tài làm sao! Mẹ tài thật!”

168 “Có thấy sức mạnh ở đôi cánh của mẹ không? Mẹ có thể cắp con lên và mang con đến bất kỳ nơi đâu mẹ muốn. Mẹ rất mạnh!”

169 Và đó là những gì Đức Chúa Trời muốn làm cho dân Y-sơ-ra-ên. Anh em biết, Ngài phán, “Như chim ưng khuấy động tổ mình,” đó là điều giống như vậy. Ngài tìm thấy dân Y-sơ-ra-ên đang ở trong vùng đất hoang vu dưới đó, và Ngài đã mang họ ra khỏi xứ Ai Cập và đem nó vào miền đất hứa, trên đôi cánh chim ưng. Thấy không? Và những phép lạ này Đức Chúa Trời đang làm là gì? Ngài đang cố gắng cho dân sự của Ngài biết rằng Ngài là Giê-hô-va quyền năng.

170 Và đó là những gì Ngài đang cố gắng làm hôm nay! Ngài không chỉ chữa bệnh cho dân sự bởi vì Ngài có thể chữa lành.

Ngài đang cố gắng để anh em biết Ngài là Sự sống lại, rằng Ngài có thể làm cho anh em khỏe mạnh, Ngài có thể khiến thân thể anh chị em sống lại. Ngài có thể làm bất cứ điều gì Ngài muốn, Ngài là Giê-hô-va! Tôi thích điều đó.

¹⁷¹ Nhưng người ta đã hiểu lầm Ngài. Đức Chúa Trời rất dễ bị hiểu lầm bởi những người không tin, bởi những người mà không muốn hiểu. (Nhiều người cố gắng hiểu.) Nhiều người lại không muốn hiểu, họ chỉ tự đóng chặt mình lại, và nói, “Không có chuyện như thế,” và “Tôi không tin như vậy.” Rồi họ có thể không bao giờ hiểu được.

¹⁷² Nhưng một người mà muốn hiểu, mà sẵn lòng ngồi xuống (“Và hãy đến để chúng ta biện luận cùng nhau,” Chúa phán) bây giờ, người đó thì—thì ở trên giềng mối học biết điều gì đó từ Chúa. Nhưng những người mà luôn được tương giao với Đức Chúa Trời và quyền năng của Đức Chúa Trời...Anh em có thể hầu như không được tương giao với Đức Chúa Trời mà không tương giao với quyền năng của Ngài, bởi vì khi anh em tương giao với Ngài thì anh em quen thuộc với Ngài, hoặc là người thân với Ngài, và rồi anh em có quyền năng của Ngài trong anh em.

¹⁷³ Đó là lý do mà ngày nay người ta không thể tin vào những phép lạ, bởi vì họ không có bất cứ điều gì trong họ để tin. Họ phải có điều gì đó ở trong đó để tin. Và khi Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trong một người, người đó sẽ nói “a-men” với mọi Lời của Đức Chúa Trời và mọi phép lạ của Đức Chúa Trời. Nhưng như mẹ tôi thường nói, “Con không thể lấy máu từ cây củ cải được, bởi vì trong nó không có máu.” Vậy đồng một thể ấy, anh em không thể có được niềm tin từ người không tin, bởi vì không có gì ở đó để tin.

¹⁷⁴ Một người nói, “Tôi không tin vào sự chữa lành Thiêng liêng, dù anh có nói gì đi chăng nữa.” Chắc chắn vậy, điều đó không dành cho anh ta, nó chỉ dành cho những người nào có thể tin. Nếu anh em sẽ lấy máu, lấy nó ra từ cái gì mà có máu trong đó. Nếu anh em định lấy đức tin, hãy lấy nó từ cái gì đó có đức tin trong đó.

175 Và đó là cách, Đức Chúa Trời dùng điều gì đó có niềm tin trong đó. Ngài không sai anh em ra ngoài đây trong một chiến dịch chữa lành khi anh em không có đủ đức tin để tin nó. Làm sao Ngài sẽ sai anh em đi ra trong một buổi nhóm phục hưng làm phép lạ khi anh em không có đủ đức tin để tin nó? Ngài muốn điều gì đó mà có điều gì đó trong đó để Ngài có thể làm ra điều gì đó. Vì vậy người ta đã hiểu lầm.

176 Nô-ê đã bị hiểu lầm rất nhiều trong thời của ông. Nô-ê, quen biết Đức Chúa Trời, một đầy tớ của Đức Chúa Trời, một người tin nơi Đức Chúa Trời. Và khi anh em trở thành một người tin nơi Đức Chúa Trời anh em làm những điều rất trái ngược với những gì mà người ta nghĩ là đúng cho đến nỗi họ nghĩ anh em bị điên. Và Nô-ê, được Đức Chúa Trời cảnh báo, đã chuẩn bị một con tàu để cứu cả nhà ông. Và người ta đã nghĩ ông bị điên. Ông không điên, ông chỉ bị hiểu lầm bởi vì ông ấy đang đi theo sự chỉ dẫn của Đức Chúa Trời. A-men! Tôi thích điều đó. Ông ta đã bị hiểu lầm.

177 “Làm thế nào một người có thể, đầu...” Anh em nói, “Không bao giờ có mưa đổ xuống từ trời. Mưa là gì?” Đã không bao giờ có mưa, Đức Chúa Trời đã tưới nước trên đất. “Nô-ê, mưa đó ở đâu?”

“Tôi không biết.”

“Chỉ cho tôi thấy mưa ở đâu!” “Tôi không thể chỉ nó cho anh được.”

178 “À, làm sao ông biết trời sẽ mưa xuống từ trên đó trong khi không hề có mưa xuống?”

179 Nô-ê có thể đã nói điều gì đó giống như thế này, “Đức Chúa Trời đã bảo tôi trời sắp mưa. Và nếu Đức Chúa Trời đã nói ‘trời sẽ mưa xuống,’ thì Ngài có thể lấy nó ở trên đó và rồi mang nó xuống.” Vì vậy điều đó—điều đó không có gì bàn cãi nữa. Nếu Đức Chúa Trời đã phán vậy, đó là tất cả những gì có với nó. Hiểu không? Ông bị hiểu lầm bởi vì ông đang đi theo Đức Chúa Trời.

180 Ê-li. Tôi có thể cứ tiếp tục những vấn đề này một thời gian dài, nhưng tôi đã có nhiều vấn đề ở đây tôi muốn bắt đầu nhanh chóng. Ê-li đã bị hiểu lầm bởi dân tộc của mình. Ê-li là người Y-

sơ-ra-ên, ông là một người Do Thái, và ông bị hiểu lầm bởi vì ông luôn lên án dân tộc mình, lên án nhà vua, lên án hoàng hậu, lên án mọi thứ có xung quanh. Và lên án họ! Ông ta dường như là một người có suy nghĩ lập dị. Ô, chao ôi, mọi thứ, nó: “Hỡi vua, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Đức Chúa Trời sẽ trừng phạt người; người, hỡi Giê-sa-bên; các người, *như vậy như vậy*.”

¹⁸¹ Ông đã bị hiểu lầm. Tại sao? Ông ta đang đi theo Đức Chúa Trời. Không phải là họ hiểu lầm Ê-li, đó là công việc của Đức Thánh Linh trong Ê-li mà họ hiểu lầm.

¹⁸² Làm thế nào mà một người có thể dấy lên chống lại cả dân tộc của chính mình? Phỉ báng dân tộc chính mình, chính sửa, và đặt sự rửa sả của Đức Chúa Trời lên nó, chính quốc gia, chính dân sự mà người đó sống với họ. Dòng giống của chính mình, màu da của chính mình, tín điều của chính mình, bản tính của riêng mình, và tuy nhiên tiên đoán sự phán xét của Đức Chúa Trời và gọi nạn đói đến trên họ. Người đã bị hiểu lầm, bởi vì đó không phải là Ê-li, đó là Đức Chúa Trời ở trong Ê-li mà họ đã hiểu lầm. Không phải là Ê-li bị hiểu lầm, mà là chính là Đức Chúa Trời dẫn dắt Ê-li, và họ đã hiểu lầm rằng Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời Thánh khiết và Ngài không thể tha thứ tội lỗi.

¹⁸³ Và cho dù nếu điều đó ở trên anh, chị, hay mẹ của anh em, cho dù đó là ai, trong mắt Chúa đó là tội lỗi và sự phán xét sẽ đến trên họ vì điều đó. Bị hiểu lầm.

¹⁸⁴ Đa-ni-ên đã bị hiểu lầm khi tất cả những người còn lại của dân Y-sơ-ra-ên cúi đầu xuống trước hình tượng, nhưng ông và Sa-đơ-rắc và Mê-sác và A-bết-nê-gô từ chối không cúi lạy. Thế đấy, họ nói, “Chuyện gì xảy ra với cậu vậy?” Cả đất nước đều nói, “Chuyện gì xảy ra với gã điên rồ này? Ô, tất cả những người còn lại của dân Hê-bơ-rơ nhận ra thần của chúng ta, họ nhận ra điều đó, họ cúi đầu xuống khi chúng ta thổi kèn, và vang lên những tiếng kèn và chơi đàn xantê, và đại loại như vậy, và vang lên tiếng sáo. Tất cả họ cúi đầu xuống, nhưng việc gì xảy ra với người lập dị này? Chuyện gì xảy ra với anh ta, anh ta sẽ không làm điều đó?” Bởi vì ông đã ở trong sự tương giao với Đức Chúa Trời! Đó là vấn đề. Ông đã bị hiểu lầm. Ông bị coi là điên rồ, hay

mất trí, hay họ là một nhóm người lập dị. Nhưng họ chỉ đi theo sự dẫn dắt của Thánh Linh. Đó là lý do họ bị hiểu lầm.

¹⁸⁵ Tất cả những vị tiên tri trong thời Cựu Ước, cách mà họ đã đứng lên và nói tiên tri chống nghịch lại với đất nước họ, cách mà họ đã nói tiên tri nghịch lại với dân sự, cách mà họ nói tiên tri chống lại sự việc, đặt những lời rủa sả trên họ, và làm những điều giống như vậy. Họ bị hiểu lầm. Tại sao? Họ là các đầy tớ của Đức Chúa Trời, họ đang làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, họ đang hầu việc Đức Chúa Trời, do đó họ đã bị hiểu lầm.

¹⁸⁶ Và bất cứ ai theo Đức Chúa Trời đều bị hiểu lầm. Chúa Jêsus, Chúa của chúng ta, khi Ngài được sinh ra, Ngài đã bị hiểu lầm.

¹⁸⁷ Các Đạo sĩ, họ đã bị hiểu lầm, họ đi theo dấu hiệu siêu nhiên để tìm một Vua được sinh ra làm Vua dân Do Thái. Họ biết có một ngôi Sao đã dấy lên từ Gia-cốp, theo lời tiên tri Đa-ni-ên. Và họ biết Vua này sẽ là Đấng Cứu Thế, Ngài sẽ là Vua của Y-sơ-ra-ên. Và họ mất hai năm, từ Ấn Độ, xuống bởi Sông Tigris, và băng qua những sa mạc và qua những ngọn núi, mọi nơi, và đến trong thành phố Giê-ru-sa-lem một buổi tối lúc hoàng hôn, la lớn, “Vua Do Thái Ngài sinh ra tại đâu? Ngài ở đâu?”

¹⁸⁸ Và không một ai biết về điều đó. Đó là một điều lạ rằng Vua dân Do Thái được sinh ra và người ta ở xa hàng trăm dặm biết về điều đó; mà ngay ở đây trong thành phố nơi Ngài sanh ra, và nơi Ngài được sinh ra, trong giữa những người mà Ngài được sanh ra cho, và họ lại không biết gì về điều đó. Họ đã hiểu lầm các Đạo sĩ. Họ nói, “Không có chuyện Vua dân Do Thái như thế. Chúng tôi đã có một vị vua ở đây, Hê-rốt.”

¹⁸⁹ Ngài bị hiểu lầm về sự giáng sinh của Ngài khi Ngài sinh ra. Và Ma-ri đã mang thai trước khi nàng kết hôn với Giô-sép. Bị hiểu lầm. Họ nghĩ Nó là sự sanh ra ngoài hôn thú, họ không biết đó là Đức Thánh Linh đã hoài thai con trẻ này trong nàng. Nhưng điều đó bị hiểu lầm. Đó là một hành động của Đức Chúa Trời và người ta đã hiểu lầm nó.

¹⁹⁰ Họ vẫn cứ hiểu lầm Nó, một hành động của Đức Chúa Trời thường bị hiểu lầm.

¹⁹¹ Chỉ bởi những người tin thuộc linh, những người mà tin Thánh Linh. Nhưng điều đó bị hiểu lầm, các Đạo sĩ đã bị hiểu lầm.

¹⁹² Hê-rốt đã hiểu lầm điều đó. Khi Hê-rốt nói, “À, các người nói cho ta biết con trẻ ở đâu, và ta cũng, đi thờ phượng Ngài.” Ông là một kẻ đạo đức giả, ông ta đang nói dối. Những gì ông sợ... Ông không biết lời Kinh Thánh rằng có một Đấng Mê-si sẽ đến, Vua trên Trời. Và Hê-rốt nghĩ đó hẳn là một vị vua dưới đất, và ông ta muốn giết Ngài để thoát khỏi Ngài.

¹⁹³ Đó không phải là một vị vua trên đất, Ngài nói trái đất này không phải là vương quốc của Ngài, “Nếu đây là vương quốc của Ta những thần dân của Ta sẽ tranh chiến cho Ta, nhưng Vương quốc của Ta thì thuộc về ở trên.” Hê-rốt hiểu lầm điều đó, ông nghĩ đó là một vị vua trên đất.

¹⁹⁴ Đó là cách họ nói ngày nay, “Bạn thuộc về giáo hội gì nếu bạn là một Cơ-đốc nhân? Giáo phái gì?”

“Không gì cả!”

¹⁹⁵ Họ không hiểu được nó. Đấy, họ không thể hiểu được điều đó. Họ nghĩ một *giáo phái* có nghĩa là một “Cơ-đốc nhân.” Ngược lại, rất nhiều vậy. Nhưng nó bị người ta hiểu lầm.

¹⁹⁶ Bây giờ, chúng ta nhận thấy Hê-rốt hiểu lầm Nó, ông không thể hiểu Nó.

¹⁹⁷ Ni-cô-đem không thể hiểu điều đó, sự Sanh ra mới, khi ông đến với Chúa Jê-sus lúc ban đêm. Người nào đó đã lên án ông. Tôi không lên án ông. Ông là một người tốt, ông muốn tìm thấy điều gì đó. Ông đã bận rộn suốt cả ngày, có thể ông ở văn phòng của thầy tế lễ, hoặc ở một nơi nào khác, ông phải đến vào ban đêm. Dù sao đi nữa, ông đã đến đó, ông đã làm nhiều hơn nhiều người làm bây giờ. Họ sẽ không đến ban ngày hay ban đêm. Cuối cùng ông đã đến; trước khi anh em chê trách ông, phải không? Cuối cùng ông đã đến với Chúa Jê-sus, và chúng ta hãy đừng chê trách ông ấy nếu *chúng ta* không đến đấy. Và nếu anh em đến đó, thì tôi không nghĩ là anh em sẽ chê trách ông. Không, ông—ông đã đến đó. Và ông đến vào ban đêm, và có lẽ ông đã bận rộn. Dù sao đi nữa, ông đã đến. Có thể Chúa Jê-sus quá bận để

cầu nguyện cho người đau và các thứ, thời gian duy nhất ông có thể gặp Ngài để nói chuyện này sẽ là vào ban đêm. Nhưng cuối cùng ông đã đến, ông ở đó cho đến khi ông có được một buổi nói chuyện riêng với Chúa Jêsus. Và khi Chúa Jêsus phán... Ông—ông thưa rằng, “Thưa thầy, chúng tôi biết rằng Thầy là Người từ Đức Chúa Trời sai đến, vì không ai có thể làm được những điều này mà Ngài làm nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng Ngài.”

¹⁹⁸ Chúa Jêsus đáp, “Nếu một người chẳng sanh lại thì không thể vào được Nước trời, thậm chí không thể thấy Nước trời.”

¹⁹⁹ Và vị giáo sư lớn, thầy trong dân Y-sơ-ra-ên, nói, “Tôi, một người đã già, trở vào lòng mẹ tôi và sanh lại sao?” Đấy, ông đã hiểu lầm những gì Chúa Jêsus đang nói về, ông hoàn toàn không hiểu điều đó. Bởi vì rằng Chúa Jêsus đang nói về sự Sanh ra thuộc linh, còn ông đang cố gắng áp dụng nó vào sự sanh ra xác thịt. Vì vậy ông đã hiểu lầm Ngài, ông đã không hiểu điều đó. Ông chỉ...cách mà nhiều người làm. Hoàn toàn giống như Ni-cô-đem, nhiều người trong chúng ta hiểu lầm những sự việc của Đức Chúa Trời bởi vì chúng ta chỉ lấy nó và áp dụng nó cho một sự việc tự nhiên.

²⁰⁰ Giống như, nói, một bác sĩ nói, “Ồ, tôi không tin vào sự chữa lành Thiên liêng. Tôi không tin có bất kỳ điều gì.”

²⁰¹ Một lần nọ tôi nghe một bác sĩ nói với một người phụ nữ trong một văn phòng, nói...Và cô ấy không biết...Ông ấy muốn biết điều gì xảy đến với khối u mà cô ấy có. Cô ấy đáp, “Anh Branham đã cầu nguyện cho tôi và Chúa đã chữa lành tôi.”

²⁰² Ông ta nói, “Tôi không tin điều đó.” Ông ấy nói, “Tôi có thể chẳng bao giờ—tôi có thể chẳng bao giờ tin bất cứ điều gì như thế.” Nói, “Hãy nói cho tôi biết ai đã lấy nó đi.”

Nói, “Hãy tìm một vết sẹo.”

Nói, “Cô đã đặt cái gì lên đó?”

²⁰³ Nói, “Không, chẳng có gì cả.” Nói, “Anh ấy chỉ gọi tôi ra trong buổi nhóm và cái đó biến mất.”

²⁰⁴ Và tôi đang ngồi ngay trong căn phòng bên cạnh, đúng thế, đang ngồi ngay phòng cạnh bên, lắng nghe. Cô ấy không biết tôi đã ở trong đó. Và ông ấy không biết tôi ở trong đó, bởi vì ông

thậm chí không biết tôi, đấy. Và tôi đang ở trong đó. Và ông ấy nói...Bảo người nào khác đến văn phòng bác sĩ. Điều đó hoàn toàn đúng. Và tôi chỉ muốn nghe những gì ông ta đã nói. Tôi có—tôi có bệnh nhân và ra khỏi nơi đó khi tôi nhận ra rằng, rằng ông ta không tin.

205 Vì vậy ông ta nói, “Tôi không tin một lời nào về điều đó.” Nói, “Tôi chưa bao giờ thấy bất kỳ điều gì cho đến nay mà có thể làm bất cứ điều gì giống như thế. Tôi thật sự không tin điều đó.” Nói, “Tôi phải thấy được nó trước thì tôi mới tin nó.”

Cô ấy nói, “Ồ, thế còn khối u của—của tôi thì sao?”

Ông ta nói, “Tôi sẽ phải thấy nó lìa khỏi trước thì tôi sẽ tin nó.”

206 Xem đấy, thấy không phải là tin. “Đức tin là bản chất của những sự việc mà bạn không thấy.” Xem đấy, bạn tin nó trước và rồi nó xảy ra. Vì vậy người—người đó không phải là một người tin, vậy nên tất cả là một bí mật đối với ông ta. Ông ta không biết những gì mình đang nói bởi vì ông—ông ta không thể hiểu nó, nó là một điều bí ẩn đối với ông ta.

207 Ngày nay người ta nói rằng, “Ồ, tôi không tin vào sự chữa lành Thiêng liêng đó. Tôi không tin vào Đức Thánh Linh đó. Tôi không tin vào việc nói tiếng lạ đó. Tôi không tin vào việc la hét đó. Tôi không tin vào tất cả thứ như thế. Tôi không tin vào nó.” Tại sao? Nó là một sự mâu nhiệm! Anh em chỉ đang hiểu lầm. Đó là Đức Chúa Trời, nó ở đây này trong Kinh Thánh. Ở đây nó đem lại những kết quả giống như trong Kinh Thánh đã nói về mang lại, thế thì đó phải là Đức Chúa Trời. Anh em chỉ hiểu lầm Nó, chỉ thế thôi. Đức Chúa Trời bị hiểu lầm.

208 Các môn đồ của Ngài đã không thể hiểu những phép lạ của Ngài. Tối hôm đó khi Ngài bước vào trong thuyền, và người nói rằng, “Người này là ai mà ngay cả gió và sóng biển đều vâng lệnh Ngài?” Họ hiểu lầm rằng Ngài không phải là một con người, Ngài là Đức Chúa Trời.

209 Đó là vấn đề với con người ngày nay, họ muốn biến Ngài thành một người mang đến phước lành, hoặc cái gì đó khác như

người dơi. Họ muốn làm Ngài chỉ là một anh chàng nhỏ bé loanh quanh trại.

²¹⁰ Ngài không phải là một anh chàng nhỏ bé loanh quanh trại, Ngài là Giê-hô-va, Đức Chúa Trời! Họ đã hiểu lầm điều đó. Họ mong đợi Ngài chỉ là một trong số họ mà thôi. Ngài không phải là một trong số họ, Ngài là Đức Chúa Trời ở giữa họ! Ngài còn hơn một con người. Như tôi thường nói, Ngài là một con người khi Ngài đói bụng, nhưng Ngài là Đức Chúa Trời khi Ngài nuôi năm ngàn người với một cái bánh, hai cái bánh và một vài con cá. Ngài là một người khi Ngài mệng ngủ trên mạn thuyền, nhưng Ngài là Đức Chúa Trời khi Ngài làm ngừng sóng và gió và làm cho chúng vâng lời Ngài. “Người này là ai?” Ngài không mang kiểu cách con người, Ngài là Đức Chúa Trời được bày tỏ *trong* con người. Họ hiểu lầm Ngài. Họ nghĩ Ngài là một con người, con trai của Ma-ri, một người thợ mộc, nhưng Ngài là Đức Chúa Trời được bày tỏ trong xác thịt. A-men!

²¹¹ Những người lính Rô-ma hiểu lầm Ngài, khi họ đã đưa Ngài đến tòa án, và bịt một miếng giẻ quanh mắt Ngài, và đánh trên đỉnh đầu Ngài và nói, “Này, nếu Ngài là một đấng tiên tri, tất cả họ đều nói Ngài là một đấng tiên tri, hãy đến nói cho chúng tôi ai đập trên đỉnh đầu Ngài.”

²¹² Đấy, họ hiểu lầm rằng Chúa Jêsus đã phán, “Ta chỉ làm những việc mà Cha bảo Ta làm. Ta làm những việc mà Cha tỏ cho Ta, và rồi Ta làm những gì Ngài bảo Ta làm.” Họ đã hiểu lầm điều đó, họ hiểu lầm chức vụ của Ngài.

²¹³ Những người Do Thái hiểu lầm Ngài. Làm cách nào mà Ngài trở thành Bạn lẫn Cứu Chúa của họ, và họ muốn làm cho Ngài một điều gì đó như ma quỷ. Họ hiểu lầm chức vụ của Ngài. Ngài phán, “Đến ngày Phán xét nữ hoàng nam phương sẽ đứng dậy với dòng dõi này mà lên án nó, vì người từ nơi cùng trái đất đến nghe sự khôn ngoan của Sa-lô-môn. Và đây này có một người tôn trọng hơn Sa-lô-môn.” Nhưng họ hiểu lầm rằng Ngài trở hơn Sa-lô-môn. Họ nghĩ Ngài chỉ là một con người.

²¹⁴ Nhiều người nghĩ Ngài là đứa con không giá thú, xuất thân từ một gia đình xấu xa mà đã có những ham muốn này và vân

vân, và đưa con hoang. Chúng ta đã có câu hỏi, họ có thể thậm chí không...Ồ, họ nói, “Tại sao, chúng ta biết Người là con hoang, Người có một quỷ trên Người.Ồ, Người lại cố gắng dạy dỗ chúng ta? Chúng ta là những giáo sư!”

Ngài phán, “Các người bởi cha mình, là ma quỷ mà sanh ra.”

²¹⁵ Xem đây, họ hiểu lầm. Khi những người lính Rô-ma quay trở lại một lần, lắng nghe Ngài, nói, “Không hề có người nào đã nói như thế này. Chúng ta chưa bao giờ nghe một người nói như thế này.”

²¹⁶ Đó không phải là con người nói, đó là Đức Chúa Trời! Vâng, thưa quý vị. Con người không nói như vậy. Một người nói chuyện và nói những lời Kinh Thánh, Chúa Jêsus làm cho Kinh Thánh *sống động*. Một con người không sống như thế này: “Lời Kinh Thánh nói *đây* này, nó *đây* này!” Con người có thể nói, “lời Kinh Thánh nói điều đó,” nhưng đó là tất cả những gì người đó có thể làm. Nhưng Chúa Jêsus có thể nói, “Ta với Cha Ta là một, Cha Ta ở trong Ta. Ai đã thấy Ta tức là đã thấy Cha.” Không ai khác có thể nói điều đó! A-men. Halêlugia! Đúng thế. “Ai đã thấy Ta tức là đã thấy Cha.” Không ai khác có thể nói điều đó!

²¹⁷ Không ngạc nhiên khi những người lính nói, “Chưa hề có người nào nói như vậy. Ngài không nói như một thầy thông giáo hay thầy giảng, Ngài nói bằng uy quyền! Và thậm chí ma quỷ cũng vâng lời Ngài, và sóng và gió cũng vâng lệnh Ngài.” Họ nghĩ Ngài là một con người, nhưng Ngài chính là Đức Chúa Trời.

²¹⁸ Đây, Ngài đã bị hiểu lầm. Nói, “Ồ, Người là—Người là một đứa con hoang. Người được sanh ra ngoài hôn nhân, và Người lại cố gắng dạy dỗ chúng ta sao?Ồ, chúng ta biết Người điên rồ và làm điều quái gở. Người là người Sa-ma-ri, đã ở đó và có những quỷ chúng ở trên Người. Người đang cố gắng dạy dỗ chúng ta, là những giáo sư thánh sao?”

Ngài phán, “Các người bởi cha mình, là ma quỷ mà sanh ra.”

²¹⁹ Vâng, họ đã hiểu lầm Ngài, họ không biết Ngài là Ai. Đó là nan đề ngày nay, người ta cố làm cho Ngài điều gì đó mà Ngài không phải. Ngài không chỉ là con người, Ngài là Đức Chúa Trời

trong một Người! Không có ngôi thứ ba, Ngài chỉ là Ngôi duy nhất. Vâng, thưa quý vị. Ồ, chắc chắn, họ đã hiểu lầm Ngài.

²²⁰ Người Pha-ri-si, người Pha-ri-si đó đã mời Ngài xuống đó ăn tối, một bữa tiệc lớn, ông ta đã hiểu lầm Ngài. Ông ta nghĩ Ngài sẽ chỉ xuống đó. Tôi đã giảng về sứ điệp đó ở đây cách đây không lâu tại một bữa ăn sáng, tôi nhớ, ở Chicago, tại bữa ăn sáng đó. Người Pha-ri-si đó nói, “Này, hãy nhìn Ngài ngồi phía sau đó, đang ngồi phía sau đó, chân không được rửa và mọi thứ. Người đàn bà hèn hạ kia đến và rửa cho Ngài bằng nước mắt, và lau bằng tóc trên đầu nàng.” Ông ta nói, “Nếu Ngài là một tiên tri Ngài sẽ biết người đàn bà ở đó đang rửa chân cho Ngài là loại người gì. Chứng tỏ Ngài không phải là một đấng tiên tri!”

²²¹ Chúa Jê-sus đứng lên, và phán, “Hỡi Si-môn, Ta có đôi điều nói với ngươi!” A-men, ông ta chỉ hiểu lầm, chỉ thế thôi. Ngài phán, “Ta...Ngươi mời Ta đến, và Ta bỏ công việc bận rộn của Ta để đến theo lời mời của ngươi. Và khi...Ngươi không hề đón Ta ở cửa. Ngươi không hề rửa chân cho Ta. Ngươi không hề xức dầu trên đầu Ta. Ngươi không hề hôn chào mừng Ta. Ngươi chỉ để Ta vào, bụi bặm và hôi hám và đầy mồ hôi, và để Ta đến ngồi ở đằng kia trong một góc nhà để làm trò cười về Ta. Nhưng người đàn bà này, người đàn bà này, nàng cứ hôn chân Ta hoài, và nàng đã rửa chúng bằng những giọt nước mắt ăn năn,” (Thật thứ nước tuyệt vời!) “và lau chúng bằng tóc của đầu nàng. Ta có điều chống lại ngươi, hỡi Si-môn. Quả thật Ta nói cùng ngươi, tội lỗi của nàng nhiều tất cả đều được tha thứ hết.” Si-môn hiểu lầm; nàng hiểu đúng. Si-môn nói, “Ông ta chỉ là một con người”; nàng nói, “Ngài là Đức Chúa Trời, Cứu Chúa của tôi!” Ngài đã bị hiểu lầm. Ngài vẫn bị hiểu lầm.

²²² Các môn đồ tại Đồi Sọ, họ đã hiểu lầm, khi tất cả họ chối bỏ Ngài và bỏ đi. Làm sao họ có thể thấy một Người, một Người mà họ đã biết thi hành nhiều phép lạ và khiến người chết sống lại, tuy nhiên phó chính Ngài cho sự chết, và bước lên qua đó, bị đánh đập, và kêu khóc, nước bọt chảy trên mặt Ngài, và máu hòa lẫn với nó chỗ mà họ đã rút những nắm râu ra, nhổ nó ra từ mặt Ngài; và làm còng lưng Ngài cho đến nỗi những cái xương Ngài chiếu sáng qua đó, và đá vào Ngài, và đánh đập Ngài; rồi nguyên

rửa, những tên lính say rượu, đánh Ngài ngay trên đường phố. Và các môn đồ đứng và để cho chúng làm thế? Họ hiểu lầm, vì vậy họ đứng xa xa. Đúng thế.

223 Ma quỷ hiểu lầm Ngài. Ma quỷ nói, “Chắc chắn đó không thể là Con trai của Đức Chúa Trời mà sẽ đứng ở đó và bị đối xử tệ như thế, và để chúng rửa sả, và các môn đồ của ta dưới đó hành hạ Người bất cứ cách nào, và Người cam chịu điều đó. Người không phải là Con của Đức Chúa Trời.”

224 Những người Pha-ri-si, những thầy tế lễ, cũng hiểu lầm Ngài, nói, “Nếu Người là Con của Đức Chúa Trời, hãy tự Người xuống khỏi đó đi.”

225 Tên ăn trộm ở bên trái Ngài hiểu lầm Ngài, nói, “Nếu Ngài là Con của Đức Chúa Trời, thì hãy lấy chúng ta khỏi thập tự giá, hãy cứu chính Ngài và cũng cứu chúng tôi nữa.”

226 Nhưng tên trộm ở bên phải đã hiểu biết Ngài, anh ta nói, “Hình phạt chúng tôi chịu, chúng tôi đã làm điều ác và chúng tôi xứng đáng những gì chúng tôi đang chịu, nhưng Người này đã không làm điều gì.” “Lạy Chúa, xin nhớ đến tôi khi Ngài đến trong Nước Ngài!”

227 Hãy xem Tiếng đó đáp lại, “Hôm nay ngươi sẽ được ở với Ta trong nơi Pa-ra-đi.” Anh ta đã hiểu rằng đó là Đức Chúa Trời sắp chết vì tội lỗi của chúng ta. Cách duy nhất Ngài có thể chết, sẽ là phải chết trong xác thịt. Ngài không thể đặt cái chết trong Thần linh, bởi vì Ngài là Thần linh Đời đời. Và Ngài phải ở trong xác thịt để bị đặt cho sự chết, vì vậy họ chỉ hiểu lầm. Ngài hiểu điều đó.

228 Một ngày kia, khoảng mười ngày sau đó, hoặc khoảng bốn mươi ngày sau đó, đó là năm mươi ngày, các môn đồ leo lên trên một phòng cao, và họ đã ở lại trên đó trong mười ngày đêm cho đến khi ngày thứ năm mươi đến. Lúc đó, thành linh, từ Trời có tiếng như gió mạnh thổi ào ào đến. Bởi vì Chúa Jêsus đã phán với họ, “Này, Ta đây sẽ ban cho các ngươi điều Cha Ta đã hứa trên các ngươi, nhưng các ngươi hãy đợi trong thành Giê-ru-sa-lem cho đến khi được mặc lấy Quyền phép từ trên Cao.” Họ biết rằng Nó sẽ đến. Họ đã biết điều đó, phải xảy ra. “Hãy đi lên và

đợi cho đến khi Ta ban Nó đến.” Họ đã chờ đợi trên đó. Họ thú nhận, lấy mọi điều ra khỏi tâm trí và tấm lòng của họ. Họ đang chờ đợi, tất cả đồng một lòng, trong cùng một nơi, chờ đợi điều đã Hứa; đi đi lại lại, đàn ông và đàn bà, bước lên đó cùng nhau trong phòng cao này, tất cả các cửa đều cài chặt để dân Do Thái không thể vào và—và làm hại họ.

²²⁹ Thành linh, khi họ đang đi lại trên đó, và có tiếng từ Trời đến như một cơn gió thổi ào ào, lốc xoáy quanh đó, và những cái lưới bằng Lửa bắt đầu đậu trên họ. Những cánh cửa mở ra, cửa sổ cũng mở ra, họ đi ra khắp các đường phố.

²³⁰ Và họ đã bị hiểu lầm, đến mức mà họ đã nói, “Những người này chẳng say rượu mới sao? Những người này say rồi bởi vì chúng tôi nghe họ cứ lặp bặp điều gì đó chúng tôi không biết những gì họ đang nói về.” Đột nhiên, họ nói, “Làm sao chúng ta nghe mỗi người nói tiếng riêng của chúng ta, không phải hết thấy là những người Ga-li-lê này sao?” Họ đã hiểu lầm đó là lời hứa của Cha.

²³¹ Rồi Đức Chúa Trời đã có một vị tiên tri ở đó người mà có thể đứng lên và nói, Phi-e-rơ nói, “Hỡi các người là những người ở Giê-ru-sa-lem và các người ngụ tại xứ Giu-đa, đừng hiểu lầm điều này. Điều này là điều mà đã được tiên tri Giô-ên nói, Và nó sẽ ứng nghiệm trong những ngày sau rốt,” Đức Chúa Trời đã phán, “Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt. Và Ta sẽ đổ Thần Ta trên những tôi trai và tớ gái của Ta, và họ sẽ nói tiên tri. Và Ta sẽ tỏ ra những sự lạ trong các tầng trời ở trên và trong đất ở dưới, và lửa, và hơi nước, và những trụ khói. Nó sẽ xảy ra, trước khi ngày lớn và đáng sợ của Chúa sẽ đến, bấy giờ ai cầu khẩn Danh của Chúa sẽ được cứu.”

²³² Đó là công việc của Đức Chúa Trời! Đó là Đức Thánh Linh, nhưng họ đã hiểu lầm Nó. Ngài đã bị hiểu lầm.

²³³ Ngài đã luôn luôn bị hiểu lầm. Y-sơ-ra-ên hiểu lầm Ngài. Dân chúng trong thời Nô-ê hiểu lầm Ngài. Dân chúng trong thời Đa-ni-ên hiểu lầm Ngài. Dân chúng trong thời của Giăng hiểu lầm Ngài. Dân chúng trong—trong thời tiên tri hiểu lầm Ngài. Dân chúng ở thời đại Ngũ Tuần hiểu lầm Ngài.

234 Dân chúng trong thời đại này hiểu lầm Ngài, vẫn giống như vậy. Họ không hiểu Nó, bởi vì Ngài bị hiểu lầm. Đó là, họ đang cố gắng để so sánh giữa con người tự nhiên với con người thuộc linh.

235 Khi nhiều người ở trong đó, ngay sau ngày lễ Ngũ Tuần, khi tất cả họ đã được đầy dẫy Thánh Linh, đã có buổi nhóm lớn quan trọng này ở trên đó, họ gọi một người dưới đó, bị què từ trong lòng mẹ, hai trong số họ đang đi dọc đường phố và người ăn xin này lắc cái hộp và xin ít tiền. Và người nói rằng, “Vàng và bạc ta không có, song điều ta có thì ta sẽ cho người.” Người nói, “Nhơn Danh Đức Chúa Jêsus Christ ở Na-xa-rét, hãy đứng dậy và bước đi!” Và người nắm tay người què và đỡ dậy, và tức thì bàn chân và mắt cá của người nhận được sức mạnh. Người bèn bước đi, và nhảy, và chạy, và nhảy, và ngợi khen Đức Chúa Trời, đi vào trong đền thờ. Và tất cả dân chúng bèn đến với nhau, và la hét và hành động kỳ cục. Ồ, điều đó không bình thường.

236 Và họ bị tống giam, và người ta đã đe dọa họ “Không được nhơn Danh Chúa Jêsus giảng đạo nữa.”

237 Và Phi-e-rơ nói rằng, “Chúng ta nên vâng lời ai, Đức Chúa Trời hay là con người?”

238 Và người ta thả họ ra, nghĩ bởi vì người ta đã đánh họ một chút và đe dọa họ (rằng họ sẽ bị treo lên lần sau, hoặc thiêu cháy họ, hoặc treo họ trên cây thập tự, hay điều gì đó), để họ sẽ không làm điều đó. Nhưng người ta lại tìm thấy họ, họ lại đang giảng đạo trên đường phố. Tại sao? Người ta đã hiểu lầm. Đó không phải là những con người; đó là Đức Chúa Trời ở trong những người ấy, đang làm những việc ấy.

239 Khi họ bắt Ê-tiên thân mến đưa ra Tòa Công luận, sáng hôm đó, nói, “Chúng ta sẽ đưa ông ta đến trước tòa án này. Khi tất cả các giáo sư này và người Do Thái và những thầy tế lễ thượng phẩm và các cha thánh, và tất cả họ tụ họp lại ngoài đó, các tiến sĩ thần đạo này, điều đó sẽ làm ông ta hoảng sợ.” Vì thế họ mở xích cho ông, và đưa ông ra đó, một người nhỏ bé giống như chiên con giữa một bầy sói. Họ nói, “Hãy xem ông ta nói gì bây giờ,

nói, “Tôi sẽ rút lại lời đó, thưa các anh, xin tất cả anh em đừng làm phiền tôi.”

²⁴⁰ Người nói, “Hỡi các người những kẻ cứng cổ và lòng và tai chẳng cắt bì kia! Sao các người cứ nghịch Đức Thánh Linh hoài? Tổ phụ các người thế nào, thì các người cũng thế ấy!” A-men!

²⁴¹ Chúng nhận ra đó không phải là người! Vì chúng nhặt những cục đất, và lấy tay bịt lỗ tai lại, và bắt đầu nghiến răng với người, rồi ném đất người cho đến chết. Và khi người ngẩng đầu lên hướng lên trời, những cây gậy đánh đập người từ bên đầu này đến bên kia, người nói, “Ta thấy các tầng trời mở ra, và Chúa Jêsus đứng bên hữu Đức Chúa Trời.” A-men! Và người đã ngủ trong vòng tay của Chúa Jêsus. Khi người chết, người nói, “Lạy Cha, xin đừng đổ tội này cho họ.”

²⁴² Thế đấy, họ đã hiểu lầm những gì họ làm. Phao-lô, đứng ở đó nhìn xem điều đó, sau đó trở nên căng thẳng, và ông nói, “Tôi là kẻ hèn hơn hết giữa tất cả họ, bởi vì tôi chứng kiến cái chết của Ê-tiên, thánh đồ của Ngài.” A-men. Chính là điều đó.

²⁴³ Đấy, người ta hiểu lầm sự nhiệt tình này. Ngày nay con người hiểu lầm. Họ hiểu lầm quyền năng của Đức Thánh Linh. Họ gọi đó là một đám thánh quá máu. Họ gọi nó là một nhóm người không có đầu óc minh mẫn. Họ hiểu lầm, rằng anh em phải mất đi...những gì anh em gọi “đầu óc minh mẫn của anh em,” để anh em biết Đấng Christ, bởi vì anh em có tâm trí của Đấng Christ lúc đó. Anh em không thể vừa có tâm trí thuộc về thế gian lại vừa có tâm trí thuộc về Đấng Christ cùng một lúc, vừa bản chất xác thịt vừa bản chất thuộc linh. “Kẻ sống theo xác thịt thì thuộc về xác thịt, còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc linh.” A-men. Vì vậy tôi sẽ đánh mất chính mình và tìm thấy nó, lạy Chúa, ở trong Ngài. Vâng, thưa quý vị. Vì vậy Đức Chúa Trời bị hiểu lầm. Không phải anh em bị hiểu lầm, chính là Đức Thánh Linh khiến anh em làm điều mà họ hiểu lầm. A-men. Họ không đang nói nghịch với anh em, họ đang nói nghịch với Ngài. Nhiều người bị hiểu lầm.

244 Ở đó họ hành động, để họ đi, nhưng họ quay lại đường phố và bắt đầu lại. Ngày nay cũng vậy. Họ hiểu lầm dân sự. Họ không biết Nó là gì.

245 Ngày nay tôi bị hiểu lầm trong chức vụ của mình, mà Ngài đã sai tôi đến với dân sự. Họ hiểu lầm điều đó. Mỗi người trong họ đã nói, “Chúng tôi tin Anh Branham...” Tôi đã nói chuyện với một thầy giảng cách đây một lúc, nói, “Anh Branham, tất cả chúng tôi đều biết anh được sai đến với Hội thánh, nhưng, ý kiến là, làm sao anh lại đến làm báp-têm trong Danh Chúa Jê-sus?” Họ hiểu lầm lời Kinh Thánh. Họ hiểu lầm Nó. Đó là điều mà Ngài sai tôi đến, đó là mục đích của tôi được ở đây. “Tại sao anh dạy dỗ về dòng dõi con rắn, và những điều như thế mà ngược với những gì chúng tôi dạy?” Ồ, thưa anh em, đó là lý do tại sao tôi ở đây. Họ hoàn toàn hiểu lầm điều đó. A-men. Nhưng Đức Chúa Trời đang làm chứng bằng Lời Ngài và những dấu hiệu của Đức Thánh Linh trong...? ...Cho dù họ có ...-hiểu-...hiểu lầm thế nào Điều đó đi nữa, Đức Chúa Trời đang khẳng định Lời! A-men.

246 Đức Chúa Trời luôn luôn bị hiểu lầm. Và những người mà sống với Đức Chúa Trời cũng bị hiểu lầm với Đức Chúa Trời, bởi vì đó là Đức Chúa Trời đang làm việc trong họ. A-men. Anh em có tin Điều đó không?

Tôi yêu Ngài, Tôi yêu Ngài
Bởi vì Ngài yêu tôi trước.

Anh em có yêu Ngài không? Hãy đưa tay lên và hát ngợi khen.

...-đã mua chuộc tôi
Trên cây Thập tự.

247 Anh em có vui khi bị hiểu lầm không? Chúng ta thường hát bài hát quen thuộc, nói, “Bây giờ, tôi được đánh dấu, được đánh dấu, được đánh dấu bởi Thần Linh.” Đúng vậy. Những người mà đã từng yêu tôi, quay lưng lại với tôi bây giờ bởi vì tôi đã được đánh dấu, được đánh dấu bởi Thánh Linh. A-men. Tôi mất trí với những việc thuộc về thế gian, để nhận lấy tâm trí thuộc về Đấng Christ; do đó, nếu tôi có tâm trí của Đấng Christ, tâm trí tôi tìm kiếm những điều ở trên cao. Tôi muốn người nào

đó chỉ cho tôi thấy bất cứ phép báp-têm đúng nào khác ngoài Danh Chúa Jêsus Christ. Tôi muốn ai đó chỉ cho tôi thấy một lời Kinh Thánh mà nói con rắn không có dòng dõi. Tôi muốn cho ai đó chỉ cho tôi một lời Kinh Thánh mà nói có ba Đức Chúa Trời.

248 Thì họ nói, “Ồ, sao lại thế?”

249 Đức Chúa Trời đã ban Sứ điệp của Ngài và làm chứng về Nó. Ngài khẳng định Lời với những dấu hiệu theo sau. Đó là những gì Kinh Thánh đã nói. Họ không thể chối bỏ điều đó, đó là sự thật. Nhưng họ đã làm gì? Họ hiểu lầm Nó bởi vì tôi không đến trong danh nghĩa của Phúc Âm Ngũ Tuần, Một ngôi, hay Hai ngôi, hay Ba ngôi, hoặc Hội thánh của Đức Chúa Trời, hay là Báp-tít, Giám Lý, Trưởng Lão, Lutheran. Tôi đến không phải trong những danh đó, tôi đến trong Danh Chúa Jêsus Christ. Và Đức Chúa Trời, bởi sự thương xót Ngài, khẳng định Sứ điệp bằng quyền năng của sự sống lại của Đức Chúa Jêsus Christ. Vì vậy Nó vẫn là Thánh Linh của Đức Chúa Trời mà bị người ta hiểu lầm. Đúng vậy, hiểu lầm.

250 Chắc chắn, anh em bị hiểu lầm, tất cả những ai sống tin kính trong Chúa Cứu Thế Jêsus đều bị hiểu lầm. Mọi cách từ Nô-ê công nghĩa, cho đến thánh đồ thời hiện đại ngày nay, đều bị hiểu lầm. Luôn luôn bị, người ta hiểu lầm Nó.

251 Y-sơ-ra-ên đã hiểu lầm nó. Họ không hiểu; họ hoàn toàn không thể bởi vì họ thuộc về xác thịt trong thần linh, và không... Nó sẽ không lạc hướng với thuộc linh, bởi vì Nó sẽ không pha trộn.

252 Nhưng tôi vui rằng chúng ta sống trong một Vương quốc mà không được làm nên bởi bàn tay con người. Tôi vui mừng khi chúng ta sẽ vào Vương quốc mà con người không có điều gì để làm. Tôi vui mừng rằng Vương quốc của chúng ta ở trên. Và nếu Vương quốc của chúng ta ở trên, chúng ta được sinh ra từ trên, rồi chúng ta tìm kiếm những điều đó mà ở trên, nơi mà Đấng Christ ngồi ở bên hữu Đức Chúa Trời, ờ, nơi mà Ngài không hổ thẹn về chúng ta. Là lời làm chứng của chúng ta... Chúng ta không hổ thẹn về Ngài trên đất này, bởi vì chúng ta là những người hành hương và những khách lạ. Chúng ta không ở trên đất này, chúng ta được sanh là thuộc về Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

Chúng ta đang ngồi với nhau trong các nơi trên Trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus, được rửa sạch bằng Huyết Ngài, được sinh bởi Thánh Linh Ngài, đầy đầy ân huệ của Ngài.

253 Chính là điều đó, bị hiểu lầm. Nhưng, điều mà chúng ta quan tâm đến, chúng ta yêu Ngài. Anh em không yêu Ngài sao? Được rồi, Teddy, đàn cho chúng tôi bài *Tôi Yêu Ngài*, và hãy hát hết giọng của mình.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi từ trước
 Và mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập hình.

254 Ngài không tuyệt diệu sao? Anh em không yêu Ngài sao? Anh em không vui rằng anh em là người được biệt riêng sao? Chúc thầy tế lễ hoàng gia, dân được chọn, dân đặc biệt, dâng những của lễ thuộc linh, những bông trái của môi miệng mình, dâng sự ngợi khen cho Ngài.

255 Bây giờ tôi sẽ hát cho anh em một bài, tôi cảm thấy thích hát.

Tôi thấy nhiều người không thể hiểu
 Tại sao tôi rất hạnh phúc và tự do;
 Tôi được đầy đầy Thánh Linh, không một chút
 nghi ngờ,
 Và đó là những gì xảy ra với tôi.

Ô, đó là những gì xảy ra với tôi,
 Ô, đó là những gì xảy ra với tôi;
 Tôi được đầy đầy Thánh Linh, không một chút
 nghi ngờ,
 Và đó là những gì xảy ra với tôi.

256 Anh em thích thế không? Chúng ta tất cả hãy hát bài đó nào.

Chúng ta thấy nhiều người không thể hiểu
 Tại sao chúng ta quá phước hạnh và tự do;
 Chúng ta được đầy đầy Thánh Linh, không một
 chút nghi ngờ,
 Và đó là những gì xảy ra với tôi.

Ồ, đó là những gì xảy ra với tôi, (Ngợi khen Chúa!)

Ồ, và đó là những gì xảy ra với tôi;
Tôi được đầy dẫy Thánh Linh, không một chút
nghỉ ngơi,

Và đó là những gì xảy ra với tôi,

Ô, khi tôi hạnh phúc, tôi hát và tôi la lớn,
Một số người không hiểu điều đó, tôi hiểu;
Nhưng tôi đã vượt qua sông Giô-đanh đến
vùng đất Ca-na-an xinh đẹp,
Và đó là những gì xảy ra với tôi.

Ồ, đó là những gì xảy ra với tôi, (Ngợi khen Chúa!)

Ồ, đó là những gì xảy ra với tôi;
Tôi đã vượt qua sông Giô-đanh đến vùng đất
Ca-na-an xinh đẹp,

Và đó là những gì xảy ra với tôi.

²⁵⁷Ồ, tôi yêu điều đó. Còn anh em? Bểng qua sông Giô-đanh đến vùng đất Ca-na-an xinh đẹp, tôi tạm biệt thế gian, được cất lên trên những việc của thế gian, bây giờ tôi đang sống trong bầu không khí Thiên đàng này. Chắc chắn tôi hành động buồn cười với những con ó dưới đó, vâng, chắc chắn, tôi đang bay trên nó. Đúng vậy. Chúng ta quan tâm đến điều gì? Chúng ta đang sống trong xứ Ca-na-an. A-men! Vâng, thưa quý vị. Ăn những trái Nho mới, thật sự có thì giờ tuyệt vời; đầy vinh quang, đầy uy quyền, đầy dẫy Đức Thánh Linh. Vâng, thưa quý vị.

²⁵⁸Nói về Ê-tiên, “Là một người, đầy dẫy.” Đầy dẫy về điều gì? Đầy dẫy về điều gì? Ông đầy dẫy Đức Thánh Linh, ông đầy dẫy quyền năng, ông đầy dẫy sự khôn ngoan, ông đầy dẫy sức mạnh. Tất cả điều đó làm nên chuyện gì? Ông đầy dẫy Đức Thánh Linh! Đó là nơi mà tất cả những điều này ở trong. Đó là những gì mà hội thánh của Chúa hằng sống có. Anh em vui vì điều đó không, hỡi Cơ-đốc nhân? Hành động sung sướng. Nếu anh em bị hiểu lầm, “Tất cả những ai sống tin kính trong Chúa Jêsus Christ đều sẽ bị hiểu lầm.” Họ đã luôn luôn bị, trong suốt Kinh Thánh.

²⁵⁹ Vậy thì, tôi đang cố nói điều gì? Với anh em những người mà nói tiếng lạ, với anh em người reo hò, nhảy múa trong Thánh Linh, những người nói, “Ồ, vô lý,” chỉ nhớ rằng tôi đã quay lại ngay và đã tỏ cho anh em thấy. Xuyên suốt Kinh Thánh, họ luôn bị hiểu lầm. Hãy nhớ, anh em trong lời Kinh Thánh, và anh em đang làm điều mà đúng. Hãy ở lại đúng với nó, Đức Chúa Trời ở cùng anh em. Cứ giữ đúng trong lời Kinh Thánh, Đức Chúa Trời sẽ lo những việc còn lại của nó. A-men.

²⁶⁰ Tôi yêu Ngài. Chúng ta hãy hát bài hát phép-báp-têm quen thuộc, hay của tôi, bài mà chúng ta hát lần đầu tiên Thiên sứ của Chúa ở đó đã xuất hiện trước con người, trong sự hiện diện của người. Tôi đã thấy Nó trước, chính tôi, nhưng lần đầu Ngài từng giáng xuống. Và khi Ngài giáng xuống, Ngài—Ngài phán, “Như Giảng được sai đến để dọn đường sự đến lần đầu tiên của Đấng Christ, Sứ điệp của người sẽ dọn đường cho lần Đến thứ Hai của Đấng Christ.” Hàng trăm người và hàng trăm và hàng trăm người đứng trên bờ sông dưới đó khi Thiên sứ giáng xuống vào tháng Sáu, 1933, ở sông. Và chúng ta đang đứng trên bờ sông, hát.

Tôi đứng trên bờ sông Giô-đanh bão tố,
 Và đưa mắt nhìn,
 Về phía miền đất xinh đẹp và phước hạnh Ca-
 na-an,
 Nơi thuộc về tôi.

Tôi sắp đi về miền đất hứa,
 Tôi sắp đi về miền đất hứa;
 Ô, ai sẽ đến và đi với tôi?
 Tôi sắp đi về miền đất hứa.

Ô, tôi sắp đi về miền đất hứa,
 Tôi sắp đi về miền đất hứa;
 Ô, ai sẽ đến và đi với tôi?
 Tôi sắp đi về miền đất hứa.

Khi tôi sẽ đến vùng đất lành mạnh này,
 Và được phước hạnh mãi mãi!
 Khi tôi sẽ thấy mặt Cha tôi,
 Và yên nghỉ trong ngực Ngài?

Ô, tôi sắp đi về miền đất hứa,
 Ô, tôi sắp đi về miền đất hứa;
 Ô, ai sẽ đến và đi với tôi?
 Tôi sắp đi về miền đất hứa.

Tất cả trên những đồng bằng trải rộng bao la
 Chiếu sáng một ngày vô tận;
 Ở đó Con Đức Chúa Trời đời đời tể trị,
 Và xua đi đêm tối.

Tôi sắp đi về miền đất hứa,
 Tôi sắp đi về miền đất hứa;
 Ô, ai sẽ đến và đi với tôi?
 Tôi sắp đi về miền đất hứa...

261 Chúng ta hãy cứ hát bài đó lần nữa, và bắt tay người nào đó xung quanh anh em.

Tôi sắp đi về miền đất hứa,
 Tôi sắp đi về miền đất hứa;
 Ô, ai sẽ đến và đi với tôi?
 Tôi sắp đi về miền đất hứa.

262 Bây giờ, không có bóng dáng của sự nghi ngờ, mỗi người trong anh em đã tin nhận Đấng Christ, và biết rằng anh em được tái sinh bằng Thánh Linh, chúng ta hãy giơ tay lên bây giờ và hát.

Tôi sắp đi về miền đất hứa,
 Ô, tôi sắp đi về miền đất hứa;
 Ô, ai sẽ đến và đi với tôi?
 Tôi sắp đi về miền đất hứa.

263 Tôi đã không nhìn thấy điều này trong một thời gian dài. Xin quý bà, hãy nắm lấy ví và lấy khăn tay. Thưa quý ông, hãy lấy khăn tay ra khỏi túi quần và lấy khăn tay ra. Bây giờ chúng ta sẽ gởi quà đưa qua đưa lại lên Chúa. Được rồi, tất cả chúng ta cùng nhau, chúng ta sẽ vẫy chào như chúng ta sắp đến miền đất Canaan bây giờ, hãy vẫy khăn tay của anh chị em. Được rồi, nào.

Tôi sắp đi về miền đất hứa,
 Tôi sắp đi về miền đất hứa;
 Ô, ai sẽ đến và đi với tôi?
 Tôi sắp đi về miền đất hứa.

²⁶⁴ Bây giờ, nếu có ai ở đây mà chưa làm sự chọn và sự kêu gọi của họ chắc chắn, mà muốn đến trong khi chúng ta hát bài đó lần nữa, mời các bạn lấy khăn tay mình ra và vẫy với chúng tôi lần nữa. Cái cổng đang mở ra bây giờ, những chiếc vé thì miễn phí. Bạn sẽ đến chứ? Hãy bước lên con tàu cổ Si-ôn, nó đang đi, đi chuyển ra. Chúng ta hãy đi nào.

Tôi sắp đi về miền đất hứa, (sẽ không lâu)
 Ô, tôi sắp đi về miền đất hứa;
 Ô, ai sẽ đến và đi với tôi?
 Tôi sắp đi về miền đất hứa.

²⁶⁵ Khi chúng ta cúi đầu:

Được giống như Chúa Jêsus, thật được giống
 như Chúa Jêsus,
 Trên đất tôi ước mong được giống như Ngài;
 Suốt cả hành trình cuộc đời từ đất đến miền
 Vinh hiển
 Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.
 Từ máng cỏ Bết-lê-hem đã đến Người Khách
 Lạ,
 Trên đất tôi chỉ mong giống như Ngài;
 Suốt cả hành trình cuộc đời từ đất đến miền
 Vinh hiển
 Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

²⁶⁶ Đừng quên Chúa nhật. Đừng quên tối thứ Tư là buổi nhóm cầu nguyện. Hãy nhớ, cầu nguyện nhiều, cầu nguyện cho tôi, cầu nguyện cho mục sư của anh em, cầu nguyện cho người lân cận của mình, ban chấp sự của anh em, ban trị sự của anh em, cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ có đường lối của Ngài với tất cả chúng ta.

Được giống như Chúa Jêsus, được giống như
 Chúa Jêsus,
 Trên đất tôi mong (đó là khát vọng của lòng tôi)
 được giống như Ngài; (bị hiểu lầm)

Hãy nhớ, Đức Chúa Trời...?...Đó chẳng phải là ước muốn của bạn sao? Hãy suy nghĩ về điều đó.

...từ đất đến miền Vinh hiển
Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

[Anh Branham bắt đầu ngân nga bài *Được Giống Như Ngài*—Bt.]...khiêm tốn và nhu mì,
Trên đất tôi chỉ mong được giống như Ngài;
Suốt cả hành trình cuộc đời từ đất đến miền
Vinh hiển

Tôi chỉ cầu xin được giống như Ngài.

²⁶⁷ Với đầu các bạn cúi xuống giờ này, và nhắm mắt lại, và để lòng chúng ta tập trung về Đức Chúa Trời. Chúng ta sẽ mời người bạn tốt, yêu quý của tôi, Anh Roy Borders, đến từ California, mời anh ấy sẽ...chúc phước lành trên buổi nhóm này. Mời Anh Borders.



ĐỨC CHÚA TRỜI BỊ HIỂU LẦM VIE61-0723E

(God Being Misunderstood)

LOẠT BÀI CÁCH XỬ SỰ, TRẬT TỰ VÀ SỰ DẠY DỖ CỦA HỘI THÁNH

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 23 tháng Bảy, năm 1961, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org